Viziunea lui Ioan din Patmos

Jeffersonville, Indiana, USA
4 decembrie 1960 seara

1 Fratele Neville a făcut anunţurile. Fratele Moore zicea ieri, vorbind despre Duhul Domnului, care a venit în clădire. El a spus: „Acesta a ajuns aşa de măreţ încât am crezut că a venit răpirea. M-am uitat în jur şi am văzut pe ceilalţi şezând aici. Nu, nu a venit încă, deoarece dacă ei sunt încă aici, atunci ştiu că şi eu sunt încă aici.” Deci, uneori, Duhul Domnului ne aduce acea bunătate.

2 Suntem aşa de bucuroşi să avem mulţi prieteni pe care îi vedem în clădire. Sunt mulţi ca să încerc să-i menţionez. S-a întâmplat să-l observ intrând pe uşă pe Fratele Carpenter, omul care m-a căsătorit pe mine şi pe soţia mea. Fratele Carpenter a fost o mare binecuvântare pentru noi, aici, la biserică şi a fost o binecuvântare pentru noi, pe calea slujbei, iar el predica aproape pretutindeni. Şi noi suntem bucuroşi să-l avem aici cu noi împreună cu ceilalţi prieteni.

3 Am o întrebare care mi-a fost pusă aseară: Frate Branham, sunt cele cinci fecioare neînţelepte din Matei 25 socotite ca rămăşiţa Neamurilor? Eu înţeleg că cele cinci fecioare neînţelepte au fost salvate, dar trebuie să treacă prin perioada necazului celui mare. Este asta corect? Dacă-i aşa, care va fi destinaţia finală? Ar putea fi ele oile care sunt despărţite de capre din Matei 25:33 şi 34?

Vreun teolog destul de bun, conform cu ce eu… [Loc gol pe bandă.]… am crezut de asemenea, că ele sunt rămăşiţa. Fecioarele adormite sunt rămăşiţa (despre care se vorbeşte în Apocalipsa) seminţei femeii, care ţine poruncile lui Dumnezeu şi care au mărturia lui Isus Cristos.

O femeie ia o bucată din ceva lucru şi o pune jos; păi, acum, aceea este ceea ce ea taie - sau ia modelul pe care-l pune oriunde doreşte ea în felul în care urmează să taie. Apoi ceea ce rămâne este numită rămăşiţa. Ea a ales să o taie dintr-un loc anume prin propria ei gândire liberă. Dar ceea ce ea a lăsat acolo este numită rămăşiţă.

Acum, dacă voi observaţi, acolo au fost cinci fecioare neînţelepte şi cinci fecioare înţelepte. Toate acestea au fost fecioare, făcute din acelaşi material. Dar, prin alegere, Dumnezeu şi-a ales Mireasa Lui, - alegere - înainte de întemeierea lumii, a pus numele ei - a celor ce alcătuiesc Mireasa - în Cartea Vieţii Mielului, ucis de la întemeierea lumii. Înainte ca lumea să înceapă vreodată, Dumnezeu în mintea Lui, fiind infinit, a ales.

4 Şi noi uneori folosim cuvântul predestinare, dar acesta este ca un suport sigur în această epocă a Bisericii în care noi trăim. Acesta a fost, fără îndoială, un lucru mare folosit în zilele martirilor, deoarece ei, fără îndoială, au crezut aceasta. Dar s-au îndepărtat de la aceasta, acum, înspre ideile legaliste, învăţătura legalistă în Biserică. Acesta avea un lucru bun, deoarece toată aceasta au dus pe calviniştii din Anglia până când nici nu au mai avut treziri spirituale, iar John Wesley a venit predicând doctrina armeniană care a echilibrat-o. Dumnezeu întotdeauna va echilibra lucrurile.

Deci, atunci, fecioara neînţeleaptă a fost singura care nu avea ulei în candela ei, care eu cred că a fost scoasă în întunerecul de afară unde va fi plânsul, văitatul şi scrâşnirea dinţilor. Dacă veţi compara acest fapt, sau trimiterile voastre, veţi vedea că ele se duc direct în necazul cel mare. Eu cred că ele singure rămân în urmă şi trec prin necazul cel mare. Asta este o lecţie bună, dacă am avea timp să mergem în tot subiectul despre ele!

5 Acum, amintiţi-vă, eu am zis primul cuvânt de când voi ascultaţi benzile: „Aceste lucruri sunt pur şi simplu conform cu felul în care eu le cred a fi corecte.” Vedeţi? Acum, dacă ele sunt greşite, nu ştiu. Şi pot să spun numai ceea ce cred; eu nu vreau să rănesc simţămintele cuiva. Noi trebuie să le punem la o parte când venim înăuntru şi apoi să luăm lucrul care a fost spus, să-l cercetăm, să vedem dacă este într-adevăr în concordanţă cu Scripturile sau nu. Acela-i cel mai bun mod de a proceda, deoarece în zilele în care trăim, într-o naţiune unde a fost spicuit acolo şi acolo şi dincolo, şi acolo, tot felul de lucruri, este greu să aduci pe oameni ca să înţeleagă. Aşa cum este într-un teritoriu nepătat, voi le spuneţi, ei cred; acela-i felul cum se desfăşoară aceasta.

6 Dar acum, unul va veni înainte cu această idee şi unul va veni înainte cu altă idee şi noi avem cam nouă sute şi ceva de Biserici denominaţionale diferite şi fiecare contra

(învăţătura lor) celuilalt. Şi acolo trebuie să fie cineva greşit şi cineva corect. Deci acum, dovada singură din aceasta este să o aducem înapoi la Biblie. Vedeţi? De multe ori oamenii îşi exprimă propriile lor interpretări. Dar noi încercăm, cât se poate de bine, să nu punem vreo interpretare umană. Doar citiţi-o în felul în care este şi ziceţi: „Acela-i felul cum este acesta."

Şi apoi, eu întotdeauna am observat, că dacă veţi lua ce a spus El, aceasta va face ca totul să se îmbine exact în Scriptură. Este aproape ca şi cum ai pune un puzzle împreună; voi trebuie să vă uitaţi la şablon, înainte ca să puteţi pune puzzle-ul corect împreună. Dacă nu, eu întotdeauna am zis că tu ai în tabloul tău, o vacă păscând iarbă în vârful unui pom. Asta nu ar fi arătat corect.

7 Şi dacă lăsăm Duhul Sfânt… Cine a scris Biblia? Duhul Sfânt s-a mişcat în oameni şi a scris Biblia. Atunci, fără Duhul Sfânt nu contează cât de educaţi sunteţi, niciodată nu o veţi înţelege. Deoarece, chiar Isus a mulţumit lui Dumnezeu că El a ascuns-o de ochii înţelepţilor şi celorlalţi şi vroia s-o descopere pruncilor care o vor învăţa. Şi fiecare dintre ucenici au fost unii mai mult sau mai puţin, oameni analfabeţi şi needucaţi, numai unul era educat şi acela a fost Pavel. Şi Pavel a spus că, a uitat tot ce a ştiut vreodată, pentru ca să-L poată afla pe Cristos. Astfel, el a spus bisericii din Corint că nu a venit cu înţelepciune umană şi mari vorbiri, pentru că astfel credinţa lor ar fi fost bazată pe înţelepciunea omului, ci el a venit la ei în puterea şi demonstrarea Duhului Sfânt, pentru ca astfel, credinţa lor să se odihnească pe lucrurile Duhului Sfânt conform cu Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea noi încercăm să ţinem atât de aproape de ceea ce este corect, pentru ca înainte să se încheie săptămâna voi veţi vedea asta. Aceea-i exact ceea ce a fost acea aţă mică care venea de-a lungul epocilor.

8 Vă mulţumesc că aţi pus tabla puţin mai sus. Aşa arată mai bine.

Acum, oh, aş fi dorit ca să avem timp toată iarna, ca să putem lua cartea Apocalipsei în întregime. Să trecem prin ea. Ea are învăţături foarte minunate. Şi îmi amintesc, cred că a fost în urmă cu douăzeci de ani, sau douăzeci şi cinci, când biserica era încă nouă. Noi am început-o cam devreme, ratând-o şi aproape iarăşi încă odată, ajungând prin cartea Apocalipsa.

Îmi amintesc când am luat odată cartea lui Iov. Oh, Frate Wright, eu am stat asupra aceleia atât de mult încât în final o femeie mi-a scris şi m-a întrebat. Ea a spus: „Frate Branham, tu nu ai de gând să-l iei pe Iov de pe cenuşă?" Păi, eu încercam să fac o îndreptare, deoarece chiar acolo fiecare s-a încurcat, la acel loc. Acolo Duhul Domnului a venit peste el. Apoi când fulgerul a început să strălucească şi tunetele să tune, Duhul a venit peste profet şi el a văzut venirea Domnului. Şi eu am vrut să conduc aceea până acasă. Acela-i motivul că l-am ţinut pe morman mai mult timp, aşa ca noi să-i putem vedea îndreptarea. Şi am bănuit că poate sunt plictisitor. Şi am fost agitat, dar am auzit pe cineva cântând ceva, ce părea ca şi cum s-ar duce înainte şi s-o atingă. Probabil Dumnezeu conducea persoana aceea pentru acel scop.

9 Acum, înapoi la acea rămăşiţă, înainte ca să părăsim întrebarea. Eu sper că o fac clar, aceasta. Într-adevăr cred că rămăşiţa este aleasă de Dumnezeu. Cred că Dumnezeu a ales rămăşiţa înainte de întemeierea lumii şi a fost prin cunoştinţa Lui mai dinainte. Acum, priviţi predestinarea, (Vedeţi?), căci acesta-i un mic cuvânt sărăcăcios printre oameni. Înţelegeţi? Dar Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, în marea Lui minte infinită, a ales Biserica, a ales pe Isus, a ales Biserica şi putea prezice de la început ce va fi ea la sfârşit. Dacă El este infinit, nu există nimic din ceea ce El a făcut, ca să nu ştie. El a cunoscut fiecare purice care va fi cândva pe pământ şi de câte ori clipeşte el din ochi. Şi cât de multă grăsime va face el şi cât vor face toate împreună.

Acela-i infinit; aceasta-i infinitatea. Pur şi simplu nu există cale ca să o explici. Iar Dumnezeu este tocmai aceea. El este Dumnezeul infinit.

10 Deci, dacă observaţi, Biblia a zis că în zilele din urmă acel anticrist va veni pe pământ.

Acum ascultaţi atenţi. Acela-i singurul defect… Eu cred că El putea găsi milioane ca mine. Dar despre preţiosul nostru Frate Billy Graham, ziua trecută, acea predică notabilă pe care a predicat-o duminica trecută şi fără îndoială cred că a fost un mesaj la timp. Dar el a spus că „Satan amăgeşte pe cei aleşi."

Nu, Biblia a spus că el îi va amăgi pe cei aleşi dacă ar fi cu putinţă. Dar aceasta nu

este cu putinţă, deoarece Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii. Înţelegeţi? Mielul Isus Cristos a fost acel Miel ucis de la întemeierea lumii. Când Dumnezeu şi-a pus ceva în minte, când El vorbeşte acel Cuvânt, acesta niciodată nu se poate schimba, acesta niciodată nu se poate modifica. Vedeţi? El este infinit şi Cuvintele Lui se vor împlini.

11 Doar gândiţi-vă, la pământul pe care noi şedem în seara aceasta; este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Lumea a fost alcătuită împreună prin lucrurile care nici măcar nu erau. El doar a spus: „Să fie acolo," şi a fost. Cât de uşor este aceasta pentru Dumnezeu să vindece un trup bolnav atunci, dacă El poate zidi o creaţie doar prin vorbirea Lui. Vedeţi, Cuvântul Lui, dacă noi am putea dobândi credinţa ca să vedem ce este Cuvântul Lui. Dar noi suntem aşa de legaţi de pământ şi aşa de aglomeraţi în mintea noastră că noi spunem: „Oh, eu nu ştiu."

Noi vrem să avem aşa de multe documentări, apoi o strigare din aceasta şi o strigare din aceea. Şi astea ne-au adus la un loc unde suntem răsuciţi cu toţi. Dar dacă voi vă puteţi scutura şi dezlega de lucrurile acelea, veniţi înapoi ca să ştiţi că El este Dumnezeu şi Cuvintele Lui nu pot eşua. Şi dacă acel Cuvânt eşuează, atunci Dumnezeu eşuează şi dacă Dumnezeu eşuează atunci El nu este Dumnezeu. Vedeţi? Astfel, amintiţi-vă; El nu poate zice un lucru aici şi altceva aici. El trebuie să-şi menţină decizia Lui - cea dintâi - ca să fie Dumnezeu.

12 El ne-a cerut numai un lucru: să credem că ceea ce El a spus este adevărul şi El îl va aduce la împlinire. Oh, cât de minunat. Voi aşteptaţi ca un lucru spontan să se întâmple; uneori asta pur şi simplu necesită o fărâmă mică de credinţă. Ea nu face un miracol, dar dacă voi o ţineţi tot aşa, ea se va arăta. Staţi drept cu credinţa. Aşa cum a spus El: „Sămânţa de muştar, cea mai mică dintre toate seminţele…" Dar aţi observat-o voi vreodată? Muştarul nu se va amesteca cu nimic. Voi nu puteţi hibrida muştarul cu ceva. El nu se va încrucişa. Şi dacă aveţi credinţă, doar o fărâmă mică de credinţă, care nu se va amesteca cu ceva necredinţă, sau cu ceva bisericitate sau dogme, doar drept cu Dumnezeu, aceasta vă va duce drept înainte prin ceaţă, vă scoate drept afară din ea. Da! Staţi cu acea credinţă.

13 Acum, începutul, când Dumnezeu… Biblia a spus în Apocalipsa că anticristul, în zilele din urmă - acum priviţi la aceste biserici, toate ajungând împreună - anticristul, în zilele din urmă, va amăgi pe toţi care au fost pe pământ, ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieţii Mielului de la întemeierea lumii. Când a fost pus numele vostru în Cartea Vieţii? Înainte ca să avem o lume cândva, voi aţi fost aleşi să primiţi Duhul Sfânt în epoca asta.

Eu mă unesc cu Eddie Perronett:

Eu mi-am aruncat sufletul în odihna Cerului,

Să nu mai navighez pe mările sălbatice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul, adânc furtunos,

Dar în Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

14 Nu există nimic să ne poată separa. Dumnezeu nu-şi poate retrage Cuvântul Lui. Şi dacă El este infinit şi vă dă Duhul Sfânt aici, ştiind că El urmează să vă dezlege aici jos, ce fel de afacere face El? Experienţa voastră nu este acceptată dacă nu aveţi Duhul Sfânt.

Dar priviţi ce a spus Biblia în Efeseni 4:30: „Să nu întristaţi pe Duhul Sfânt a lui Dumnezeu prin care voi sunteţi pecetluiţi până…" La trezirea următoare? Sună cumva corect? [„Nu"] Voi sunteţi pecetluiţi „până în ziua răscumpărării voastre." Până când? Până la răscumpărarea voastră. Luaţi un vagon de marfă şi încărcaţi-l pe calea ferată. Şi când este încărcat la perfecţie… acum, ei încă nu pot închide acel vagon. Inspectorul trebuie să treacă pe acolo. Şi el inspectează, să vadă dacă ceva este dezlegat, care se va scutura. Vagonul ar putea fi încărcat la refuz, dar dacă acesta are locuri libere în el, trebuie să-l refacă din nou. Şi aceea-i problema; o mulţime dintre noi nu au Duhul Sfânt. Când Inspectorul trece, El găseşte o mulţime de locuri goale, (Voi o vedeţi?), deci El nu-i poate pecetlui.

15 Un teolog mare a venit la mine ziua trecută, sau nu ziua trecută. A fost în urmă cu trei sau patru zile. Şi el a spus: „Eu vreau să te întreb ceva. Abraham a crezut pe

Dumnezeu şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire."

Am spus: „Asta este adevărat. Corect."

A spus: „Ce ar fi putut el face mai mult decât să creadă?"

Am spus: „Aceea-i tot ce el putea face."

A spus: „Atunci unde vrei tu să ajungi cu acest lucru numit Duh Sfânt pe lângă aceea?" Acum, voi ştiţi că el este un bun baptist. Şi a mai spus: „Dacă un om crede, minutul în care crede, a primit Duhul Sfânt."

Am spus: „Nu, nu. Acum tu faci o contradicţie în Scripturi. Scriptura nu se contrazice." Vedeţi? Pavel i-a întrebat: „Aţi primit voi Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

Şi el a spus: „Păi…"

Am spus: „Este adevărat că Abraham, părintele credinţei, a dat… El a avut promisiunea lui Dumnezeu, şi a crezut în Dumnezeu, şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire. Dar El i-a dat promisiunea tăierii împrejur ca un semn că El a acceptat credinţa lui."

16 Acum, dacă El niciodată nu v-a pecetluit cu Duhul Sfânt, El nu a acceptat credinţa voastră în El încă, atâta timp cât voi mai aveţi câteva locuri libere. O vedeţi? Voi aţi putea crede, da; dar există încă o mulţime de locuri libere. Dar când voi aveţi toate acele locuri libere legate corect, atunci El vă pecetluieşte cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării voastre. Aceea-i confirmarea lui Dumnezeu că El a acceptat credinţa pe care voi aţi mărturisit-o în El.

Abraham a mărturisit credinţa şi Dumnezeu i-a spus: „Eu îţi voi da un semn acum, că Eu te-am acceptat." Şi El i-a dat un semn prin tăierea împrejur.

Acum, când voi primiţi pe Cristos ca Salvator personal şi credeţi în El, cereţi să vă cureţe viaţa voastră. Şi apoi, când El se întoarce înapoi cu Duhul Sfânt şi vă dă semnul Duhului Sfânt, atunci voi sunteţi pecetluiţi până la răscumpărarea voastră.

17 Acest vagon de aici, dacă este dezlegat… După ce el este tot legat împreună şi ei închid acea uşă şi pun o pecete pe ea, el este pecetluit până la destinaţia lui, compania căii ferate te va închide pentru o perioadă din viaţă, dacă vei rupe acel sigiliu. Ele nu pot fi rupte. El este sigilat până la destinaţia lui. Nu este pentru ca fiecare de-a lungul căii ferate să-l tragă ca să deschidă şi să privească în el şi să-l examineze, să se uite acolo, şi să arunce câteva lucruri afară, să pună câteva lucruri înăuntru. Nu, nu, nu!

Această biserică zice: „Ei bine, asta-i dogma. Aceasta nu este bună, aceea nu este bună." Când Dumnezeu vă dă Duhul Sfânt, aceasta-i stabilit. Voi ştiţi unde staţi. Voi ştiţi ce s-a întâmplat. Voi sunteţi pecetluiţi până la capăt, până în ziua răscumpărării voastre, destinaţia voastră a acestei călătorii pământeşti. Oh, Doamne! Aceea s-ar cuveni să facă pe fiecare din noi să aibă credinţă, să creadă în Dumnezeu şi să se ridice sus în puterea Duhului Sfânt.

18 Acum, aceste fecioare care nu au Duhul Sfânt, voi amintiţi-vă, singurul lucru pe care ele nu-l aveau era uleiul din lămpile lor. Este asta corect? Biblia a spus că uleiul simbolizează Duhul Sfânt. Acela-i motivul că noi ungem bolnavii cu ulei şi aşa mai departe, deoarece acesta-i un simbol al Duhului Sfânt. Acum, şi apoi dacă Duhul Sfânt nu a venit peste ele, ele nu îl aveau. Şi apoi când El vine, ele zic către fecioarele care au uleiul, au zis…

Ele se regăsesc în Epocile Bisericilor. Acolo au fost câteva dintre ele, care au fost oameni buni, însă ele nu erau din această lumină a stelei, adică - cu mucul de lumânare - în ulei. Vedeţi? Şi aceştia au fost afară. Acesta s-a dus. Ei s-au separat pe sine. Pavel a spus în ziua lui: „S-au separat de noi, după cum s-ar părea că nu au credinţa." Vedeţi, s-au îndepărtat de ei: „Ei s-au dus de la noi deoarece ei nu erau dintre ai noştri." Lucrul acesta a început în acea epocă timpurie a Efesenilor şi a continuat până în această epocă de azi. Acelaşi lucru. Fiecare din acele epoci - biserici - sau mai bine zis, ce s-a întâmplat în ele acolo, s-a întâmplat în aceste epoci aici. Vom ajunge mai adânc la asta.

19 Acum, observaţi că această fecioară totuşi, ea s-a dus acolo unde a fost plânsul, văitatul şi scrâşnirea dinţilor.

Lăsaţi-mă să spun aceasta, dragii mei prieteni preţioşi, deoarece de obicei la bisericile de aici… Când am venit aici, eu doar veneam aici şi aveam un serviciu de

vindecare şi mă rugam pentru bolnavi şi afară de-a lungul ţării. Dar acesta este timpul, eu v-am spus de mult timp, puneţi-vă conştiinţa morală în buzunar. Acum, noi vrem să venim şi să fim cinstiţi şi adevăraţi unul cu celălalt, deoarece noi suntem în zilele din urmă. Da.

Acum, acolo-i unde voi nazarineni preţioşi şi Sfinţenia Pelerinului sub sfinţire aţi greşit. Vedeţi? Acum, voi ştiţi că Iuda Iscarioteanul a trăit în acelaşi loc cu ucenicii? Iuda a crezut în Domnul Isus ca Salvator, L-a acceptat ca Salvator. Şi el de asemenea a fost sfinţit. El a fost sfinţit în Ioan 17. 17, când Isus a spus: „Tată sfinţeşte-i prin adevăr. Cuvântul Tău este Adevărul.” Şi El era Cuvântul. Bine.

În Matei 10, le-a fost dată putere să vindece bolnavii, să învie morţii, să scoată dracii. Şi ei s-au dus în toate părţile ţării şi au scos dracii şi au venit bucurându-se, strigând şi lăudând pe Dumnezeu. Dar Isus le-a spus: „Nu vă bucuraţi pentru că dracii vă sunt supuşi, ci bucuraţi-vă pentru că numele voastre sunt scrise în Cartea Vieţii.” Este corect? Şi Iuda era cu ei. Iuda era cu ei. Dar aceea a fost cu un an şi şase luni înainte ca Isus să fie cândva răstignit.

20 Acum, apoi când Iuda a venit la Cincizecime ca să primească Duhul Sfânt şi aşa mai departe, el şi-a arătat culorile. El l-a negat pe Isus şi a devenit un trădătorul Lui. Şi acesta-i exact unde acel duh a venit prin Luther, Wesley, a aducând acea biserică sus la sfinţire cu viaţă nepătată (puri, curaţi, sfinţi, fini, cei mai minunaţi oameni pe care voi i-aţi întâlnit), dar când aceasta vine să, când ei au mers să vorbească în limbi şi să primească Duhul Sfânt, Nazarineanul, Sfinţenia Pelerinului, Metodişti Liberi, ziceau: „Acela-i diavolul.” Şi chiar atunci este când voi huliţi Duhul Sfânt şi vă despărţiţi astfel pentru totdeauna: „Căci oricine vorbeşte un cuvânt împotriva Fiului omului va fi iertat. Dar oricine vorbeşte împotriva Duhului Sfânt niciodată nu va fi iertat.” Vedeţi, vedeţi?

21 Amintiţi-vă, toţi ucenicii au vorbit în limbi. Isus Cristos a murit pe cruce, vorbind în limbi. De aceea, dacă voi nu puteţi fi de acord cu ei, fiţi prietenoşi cu ei. Dacă credeţi că aceia sunt diavoli, tot aşa au fost şi ceilalţi. Deci vedeţi unde şi-a arătat el culoarea lui? Acolo vine acea fecioară curată ca restul din ele, vieţi curate. Aceasta va lua Bisericile nazarinene, Sfinţenia Pelerinului de modă veche, care într-adevăr au crezut în sfinţire. Curaţi cum pot fi ei. Acesta-i un lucru bun că noi trăim în felul acela. Este corect. Voi trebuie s-o faceţi.

22 Acum, ştim că noi avem o mulţime de imitatori acolo la penticostali. Este adevărat. Dar, atâta timp cât voi vedeţi un dolar fals, ştiţi că a fost copiat de pe unul bun, de pe unul real. Asta-i corect. Şi acolo-i un Duh Sfânt real, Unul real care vorbeşte în limbi şi arată semne şi minuni şi a fost de la Cincizecime încoace. De aceea noi trebuie să avem imitatori. Noi trebuie să avem o femeie rea, pentru a o face pe o femeie bună să strălucească. Noi trebuie să avem lumină, nopţile, întunerecul negru, pentru a arăta că lumina soarelui este mai glorioasă. Este corect. Voi trebuie să fiţi bolnavi pentru a vă bucura de o sănătate bună. Aceasta-i o lege de pro şi contra; şi aceasta şi aceasta întotdeauna a fost şi întotdeauna va fi, atâta vreme cât existăm.

Acum, de aceea-i Biserica acolo unde ea însăşi s-a dus.

23 Acum, nu a spus Isus că în zilele din urmă (Matei 24), că cele două duhuri vor fi aşa de aproape în asemănare încât va amăgi chiar pe cei aleşi dacă era cu putinţă? Înţelegeţi? Dar cel care a fost ales de la întemeierea pământului are viaţă eternă. Voi nu puteţi scăpa de viaţa eternă. Ea este eternă aşa cum Dumnezeu este etern. Voi nu mai puteţi înceta să existaţi după cum Dumnezeu nu poate înceta să existe, asta-i corect, deoarece voi sunteţi o parte din Dumnezeu. Voi sunteţi fii şi fiice ale lui Dumnezeu. Viaţa voastră a fost schimbată şi voi sunteţi o parte din Dumnezeu. Voi aveţi viaţă eternă. Oh, eu Îl iubesc, voi nu? [Adunarea răspunde: „Amin.”]

24 Acum, cineva mi-a dat o notiţă aici, cu o mică întrebare. Nu vom acord prea mult timp ca să răspundem la ea. Amintiţi-vă că de fiecare dată când puneţi o întrebare îmi voi da toată silinţa să răspund cât mai bine pot. Dar aceasta a fost o întrebare importantă. Unul a vrut să ştie dacă a fost greşit pentru femei să mărturisească sau să cânte, sau să dea mesaje în limbi, să interpreteze mesajele, sau să profeţească în biserică.

Nu, asta nu este greşit, atâta vreme cât ea vine în locul corespunzător. Vedeţi? Biserica este în rânduială, şi numai când… Realul, felul adevărat de-a face aceasta este ca acei care vorbesc în limbi, şi lucruri, sau mesaje să fie date înaintea mesajului de la

amvon. Niciodată în timpul lui, deoarece Duhul Sfânt se mişcă doar dintr-un singur loc, în acel timp, aşa cum a vorbit Pavel.

Dar femeia este înzestrată cu profeţie şi cu limbi şi interpretări, şi multe, doar ele nu pot să fie predicatoare. Ele sunt oprite ca să predice în biserici, (Este corect!), să ia locul cuiva, sau să fie învăţătoare, sau ceva în biserică. Dar în măsura darurilor, femeile au toate acestea. Pot ocupa unul sau vreunul din aceste nouă daruri spirituale conform cu I Corinteni 12 şi ea nu este sub vreo sclavie încât mesajul ei să nu poată să vină la locul lui.

25 Vedeţi voi, fiecare mesaj așteaptă după timpul lui. Dacă acolo va fi unul care vorbeşte în limbi, acolo trebuie să fie şi un interpret. Dacă nu, să stea în tăcere până ce acolo va fi un interpret. Vedeţi? Şi acele mesaje sunt date de obicei înaintea adunării. Apoi profetul, sau predicatorul, care este un profet nou testamental, - predicatorul este - când el vine, Dumnezeu începe să se mişte prin el. Vedeţi? Apoi când el a terminat, atunci pot începe mesajele. Aceasta întotdeauna este în rânduială, întotdeauna. Dar o femeie, desigur că are aceste drepturi.

26 Următoarea, mi-ar place să folosesc puţin timp în a răspunde la aceasta, eu voi cita titlul:

„TREI CREDINŢE ÎNCEP SĂ TRADUCĂ O BIBLIE."

Washington, 15 Octombrie - „Catolicii, protestanţii şi şcolarii iudei lucrează ca o echipă care a început o nouă traducere unică a Scripturilor care se poate dovedi a fi artileria de mult aşteptată a Bibliei."

Mi-ar place să studiez câteva lucruri puţin înainte ca să fac anunţul despre aceasta. Cu alte cuvinte, voi vedeţi exact despre ce vorbim, doar exact cu ceea ce Scripturile zic că va avea loc în aceste zile, că aceste lucruri se vor uni împreună şi vor forma chipul fiarei. Corect. Ei au încercat aceasta şi lucrează înainte la aceasta, şi acum ei au cea mai bună oportunitate pe care au avut-o vreodată de a prezenta aceasta, deoarece este chiar în mâinile lor. Şi acela-i tocmai motivul că eu aduc aceste mesaje profetice, deoarece cred că acestea sunt la vreme.

27 Şi dacă există vreunul care ar putea veni înapoi în fiecare seară, noi vom încerca să începem devreme şi să vă lăsăm afară devreme. Şi dacă nu termin subiectul, atunci eu voi anunţa dimineaţa următoare. Dacă nu vom trece prin aşezarea din 19, de la versetul 9 până la al 20-lea în seara aceasta, vom începe dimineaţă la ora zece. Noi vă vom anunţa la sfârşitul serviciului, cât am avansat.

Apoi mâine seară continuăm cu Epoca Efes, începutul, parcurgând cele şapte seri. Efes, Epoca Bisericii Efes şi Smirna, şi Pergam şi Tiatira şi Sardes şi Filadelfia şi Laodicea duminica viitoare.

28 Şi cunoscând aceste bijuterii măreţe aşezate jos pe cale, este aşa de greu pentru mine să le ţin deoparte până la timpul potrivit. Doar văzându-le acolo şi simţul Duhului printre oameni, asta mă face să vreau să sar foarte repede şi să spun ceva despre asta. Dar trebuie să le ţin înapoi şi să le pun în epoca lor şi la timpul lor. De aceea, dacă voi pierdeţi să veniţi diseară, asiguraţi-vă că aveţi caseta, sau într-un fel în care voi puteţi prinde aceasta, deoarece eu vreau ca asta să meargă peste tot. Şi am făcut asta pentru că m-am simţit călăuzit de Duhul Sfânt să fac aşa. Acela-i singurul motiv că am făcut aceasta. Şi dacă eu nu cred că aceasta va ajuta Biserica, amintiţi-vă, va sosi curând ceasul când noi nu mai putem avea aceste adunări şi voi va trebui să faceţi aceasta acum în timp ce avem timp ca să o facem. Vedeţi, noi nu ştim când vor opri ei asta.

29 Astfel acolo va fi o sindicalizare printre biserici şi ei înşişi se vor uni, formând căpetenia confederaţiei bisericii, pe care ei o au în clădirea mare a Naţiunilor Unite şi fiecare denominaţiune este în aceasta. Şi fiecare din voi va trebui să aparţină la una din aceste denominaţiuni sau veţi fi izgoniţi. Şi acela-i timpul când noi trebuie să ne arătăm culorile şi să fim siguri că noi ştim - nu o bănuială - ci să stăm cu AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Micuţa Biserică întotdeauna trebuia să fie în minoritate. Acela-i un grup mic, o aţă micuţă ca o sfoară roşie care trece prin Biblie. Dar întotdeauna ea este Biserica. Şi noi vrem să ne amintim aceasta.

30 Acum, doar un mic comentariu înainte ca noi să citim din nou. În această dimineaţă noi am luat Dumnezeirea Supremă despre Descoperirea lui Isus Cristos Care Dumnezeu L-a descoperit înaintea noastră în această dimineaţă ca Dumnezeirea supremă: marele

EU SUNT (Nu Eu am fost sau voi fi), EU SUNT, întotdeauna. Şi noi am observat în acest capitol întâi din Apocalipsa, despre Descoperire. Despre ce este Descoperirea? ISUS CRISTOS! Care este primul lucru aşa cum El însuşi se descoperă aici? Dumnezeul cerului. Nu un dumnezeu triun, ci un Dumnezeu unic. Un Dumnezeu. Şi El Însuşi se descoperă în felul acela în cea dintâi revelaţie şi se vorbeşte de patru ori în primul capitol, aşa ca acolo să nu fie nici o greşeală. Primul lucru pe care voi trebuie să-l cunoaşteţi; că El nu este un profet. El nu este un dumnezeu junior. El nu este un dumnezeu secundar. El este Dumnezeu! El este Dumnezeu. Şi deci, de aceea, Descoperirea a venit şi noi încă vom continua cu ea în seara aceasta, şi vom ajunge la Persoana înşeptită a Fiinţei Lui.

31 Şi, oh, fie ca Dumnezeu să ne ajute aşa cum noi învăţăm aceste cuvinte. Eu am studiat aceasta din punctul de vedere al istoriei. Dar aşteptaţi până ajung aici în amvon cu inspiraţia, deoarece simt că noi şedem împreună în locurile cereşti în Cristos Isus. Şi acel duh al vostru, partea voastră, picătura focului, (Duhul Sfânt) acela-i în voi care vine la altul şi la altul şi la altul, acea blândeţe a trupului măreţ al lui Dumnezeu pe care îl înflăcărează şi acolo-i unde vin şi sunt descoperirile.

32 Acum, referitor la ce vorbeam, o întrebare mi-a fost pusă: „Trebuie femeile…" şi aşa mai departe. Aceea-i exact cum a început Biserica înspre haos. Ei au luat toată solemnitatea din audienţă şi au plasat-o doar în amvon. Dar Dumnezeu este un Dumnezeu al audienţei. El lucrează în fiecare fiinţă umană; El trăieşte în fiecare inimă în care El poate intra. El găseşte pe acei oameni înzestraţi şi apoi lucrează prin ei.

Acum, dacă diavolul nu-i poate prinde cu ceva, atunci el vine pe dincolo şi face o mare conglomeraţie de nimic şi îi conduce departe pe oameni. Aşa cum Pavel a spus: „Când voi veniţi împreună, dacă voi toţi vorbiţi în limbi şi un neînvăţat intră, nu va zice el că sunteţi nebuni, nesăbuiţi." Dacă cineva vorbeşte în limbi afară din ordine, aceea nu va merge. „Dar, atunci, dacă unul profeţeşte şi descoperă secretele inimii, atunci ei vor zice că Dumnezeu într-adevăr este cu voi." Dar dacă unul vorbeşte în limbi printr-o descoperire şi dă o interpretare la aceasta - ceva ca să zidească Biserica - atunci Biserica întreagă este zidită prin ceea va vorbi; Dumnezeu vorbeşte în limbile despre care noi nu ştim nimic şi va da asta la unul şi interpretarea la altul. Şi se va zice un lucru anume, care se întâmplă tocmai în felul în care s-a spus. Atunci voi aveţi Duhul Domnului printre voi. Şi, oh, să ne străduim pentru aceea; să ţinem acel foc arzând.

33 Acum, doar înainte ca să deschidem această artilerie mare a Scripturii, eu mă întreb dacă ar fi prea mult - dacă putem - să ne ridicăm timp de câteva minute pentru a ne ruga.

Dumnezeule Atotputernic, care ai adus din nou pe Domnul Isus din morţi şi L-ai prezentat pentru noi, după o mie nouă sute de ani, ca Dumnezeul - infaibilităţii - Cerului, noi Îţi mulţumim pentru aceasta şi pentru prezenţa Ta cu noi zi de zi în umblarea noastră zilnică. Şi noi suntem aşa de fericiţi să ştim că în acest ceas de confuzie, când lumea nu ştie ce să facă, ei sapă gropi în pământ şi se fortifică în beton. Dar, oh, Dumnezeule, ei nu se pot ascunde de mânia lui Dumnezeu. Există numai un remediu Doamne şi noi suntem bucuroşi că l-am acceptat. „Când văd sângele, Eu voi trece pe lângă tine." Oh, cât de bucuroşi suntem noi pentru acea protecţie deplină, în seara aceasta, a sângelui Mielului lui Dumnezeu, El Marele Preot, stând în Slavă în seara aceasta, făcând mijlociri cu privire la mărturisirea noastră. Noi suntem aşa de fericiţi să-L avem cu noi în seara asta pe Marele vorbitor, Marele Duh Sfânt, Marele Dătător de ungere, Marele Dătător de Viaţă.

Şi acum, Doamne Dumnezeule, aşa cum am chemat pe aceşti oameni împreună aici sub acest acoperiş, în seara aceasta, şi ne-am adunat aici ca o Biserică, sau o parte din aceasta, nu ne-am adunat în numele acestui Tabernacol, sau în numele vreunui individ, ci în Numele lui Isus Cristos. Lasă ca Duhul care a stăpânit trupul şi mintea Lui şi L-a controlat, să vină în noi, în seara aceasta, şi să interpreteze Cuvântul, să predice Cuvântul, să-L aducă în inimile noastre flămânde aşa cum Îl aşteptăm, căci o cerem în Numele Lui, şi pentru slava Lui. Amin. (Aşezaţi-vă.)

34 Acum, către voi care aveţi Biblia, întoarceţi pagina la Apocalipsa capitolul unu şi începeţi de la versetul al 9-lea. Creioanele şi hârtiile voastre - eu voi încerca să vă dau mai puţine date - să fie pregătite.

Acum în această dimineaţă a fost mai mult decât un fel de predică, aşezând

fundaţia pe descoperirea Dumnezeirii. Dumnezeu s-a descoperit în Cristos. Câţi credeţi asta? Dumnezeu s-a descoperit în Cristos. Iehova s-a descoperit în Cristos. Dar acum unde se descoperă Dumnezeu? În Biserica Lui, în oamenii Lui, în noi. Acelaşi Duh, aceleaşi lucrări, aceeaşi manifestare, aceeaşi dragoste, aceeaşi iertare, aceeaşi îndelungă răbdare, blândeţe, răbdare, pace, îndurare, tot ce a fost în Cristos este acum în Biserică!

Amintiţi-vă, păstraţi asta în minte: tot ce a fost Dumnezeu, El a revărsat în Cristos (El era Plinătatea Dumnezeirii trupeşti) şi tot ce era Cristos El a revărsat în Biserică. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, triunitatea lui Dumnezeu, Dumnezeu manifestat în trei feluri diferite: Tată, Fiu, Duh Sfânt.

35 Descoperirea a arătat că El nu este trei dumnezei; nici nu este tăiat în trei bucăţi. Ci El este un Dumnezeu care a fost Dumnezeu în calitatea de Tată. El era Dumnezeu în calitatea Sa de Fiu. El este Dumnezeu în zilele perioadei Duhului Sfânt. Acelaşi Dumnezeu. Nu trei diferiţi, nu trei persoane, nu trei personalităţi. El este o Persoană. O personalitate. Voi nu puteţi fi o personalitate fără a fi o persoană. Unii au spus: „El nu este trei persoane, dar El este trei personalităţi.” Voi nu-L puteţi despărţi, deoarece dacă El este o Personalitate, El este o Persoană. Astfel, El este o Persoană, o Personalitate. „Acelaşi ieri azi şi în veci. Alfa şi Omega, Cel care era, Care este şi va veni.” Oh, El pur şi simplu este tot. Îmi place aceea.

36 Priviţi natura Lui, viaţa Lui, lucrările Lui. Acestea trebuie să fie manifestate chiar aici în acest Tabernacol, la fel cum a fost în ziua Lui (nu să spun aceasta ca un prejudiciu, Dumnezeu ştie aceea), nu numai aici, ci peste tot în lume. Eu sunt bucuros că este aşa. Atunci noi ştim unde stăm, deoarece noi avem acelaşi Duh în noi, mişcându-se cu noi arătându-ne că El este aici. Aceştia nu suntem noi, acesta-i El. Noi nu putem face aceste lucruri. Acesta-i Dumnezeu. Mai presus de aceea, în lumea ştiinţifică El a permis ca fotografia Lui să fie luată. Cu noi, în noi, în jurul nostru, peste noi, prin noi, lucrând în şi prin noi. Oh, cât de minunat!

Ei obişnuiau să cânte un mic cântec:

EU SUNT Cel care a vorbit lui Moise în rugul aprins de Foc,

EU SUNT Dumnezeul lui Abraham, Luceafărul strălucitor de dimineaţă.

EU SUNT Trandafirul din Sharon, de unde ziceţi că am venit Eu?

Tu cunoşti pe Tatăl Meu, sau poţi tu spune Numele Lui?

Oh, cine ziceţi că sunt Eu, sau de unde ziceţi voi că am venit?

Îl cunoaşteţi pe Tatăl Meu, sau puteţi să-mi spuneţi Numele Lui?

EU SUNT Alfa, Omega, Începutul şi Sfârşitul.

EU SUNT întreaga creaţiune şi Isus este Numele.

37 Oh, cât de minunat! DESCOPERIREA! Acum, amintiţi-vă, voi nu puteţi ajunge la ea prin teologie. Aceasta va veni numai ca o descoperire. Botezul în apă folosind Numele lui Isus Cristos poate fi dat numai ca descoperire. Faptul că Isus şi Dumnezeu este aceeaşi persoană poate veni numai prin descoperire. Biblia întreagă este zidită pe descoperire. Biserica întreagă este zidită pe descoperire. Matei 17 spune: „Căci Eu zic, pe această piatră [descoperire spirituală] Eu voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu pot birui împotriva ei.” Noi am provocat pe fiecare să ne arate oriunde în istorie sau în Scriptură, unde a fost vreodată vreo persoană botezată în Numele de Tată, Fiu, Duh Sfânt, în afară de Biserica catolică până în ziua lui Martin Luther. Apoi Biserica protestantă, a fost…

38 Ascultaţi aşa cum noi intrăm în Epocile Bisericii. Fiecare rău care a fost în aceea biserică dintâi, s-a suprapus înăuntru în următoarea, doar ţinând-o înainte până ce în final ea va sfârşi într-o apostazie completă, în zilele din urmă. Fiecare diavol doar se ţinea acoperit în fiecare biserică, în fiecare ism mic care a început şi o va sfârşi într-o completă apostazie la urmă. Ca în Geneza, viţa a început a crescut şi s-a împletit în acel fel prin biserică şi vine afară în zilele din urmă. Nu-i de mirare că Biblia a spus: „Ferice de cei care scapă în ziua aceea.” Da, domnule. Acei care scapă de toate acele lucruri.

39 Acum, cereţi lui Dumnezeu, în timp ce discutăm despre Apocalipsa, cereţi-i să vă dea o descoperire despre aceasta, căci ea poate fi descoperită numai prin descoperire. Şi

voi nu puteţi fi salvaţi decât prin descoperire. Voi aveţi o cunoştinţă intelectuală despre aceasta, dar voi nu puteţi fi salvaţi până când vă este descoperit. „Nici un om nu poate chema pe Isus Cristosul, numai prin Duhul Sfânt.” Aceea-i ce Biblia zice. Nici un om nu poate zice că Isus este Cristosul până ce el a primit Duhul Sfânt. El poate zice: „Pastorul zice aşa. Biblia zice aşa.” Ele sunt adevăruri. „Biserica zice aşa.” Asta este adevărat. Dar voi înşivă nu o ştiţi până când Duhul Sfânt o descoperă şi El vine în voi. „Nici un om nu poate numi pe Isus Cristosul, numai prin Duhul Sfânt.” Nu prin cunoştinţă, nici prin intelectual.

40 Cum ei încearcă să facă o Biblie ca aceea şi să se potrivească la iudeii, catolici şi protestanţi, când ei sunt aşa de diferiţi, aşa cum este ziua de noapte? Totuşi iudeii ştiu mai bine decât aceea. Eu cred că acesta este tocmai ceasul ca să vină, unde toţi vor merge în această mare lepădare de credinţă. Amintiţi-vă, noi nu putem opri asta, dar singurul lucru pe care noi îl putem face este să ducem Lumina acolo, poate să ne dăm pe noi înşine ca un martir şi să ne ducem. Astfel, aceea-i singura cale cum noi o putem face. Mulţi vor trebui să o facă. Şi astfel aceea-i ce Biblia a stabilit şi lucrurile în care noi intrăm. Dacă eu nu veghez, eu voi ajunge în aceasta.

41 Acum, primul lucru din Cartea Apocalipsa, ea vine afară că ea este descoperirea lui Isus Cristos, cine este El. Acum, Isus Cristos este Dumnezeul Cel Atotputernic! [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.] Noi ştim aceea. Câţi de mulţi credeţi aceea? Ziceţi: „Amin.” [Adunarea răspunde: „Amin.”] El este Dumnezeul Cel Atotputernic şi El are un Nume. „Acel Nume este singurul Nume dat sub ceruri prin care voi puteţi fi salvaţi, Isus Cristos.” De ce se tem ei de acesta la bazin, eu nu mă mir. Vedeţi? Este pentru că acel duh s-a furişat înăuntru în urmă acolo în epoca Smirna şi s-a împletit însuşi drept în jos în acea epocă mare întunecoasă şi a făcut din asta o învăţătură şi a venit cu ea până în aceste zile din urmă. Acum, doar priviţi istoria şi Biblia în această săptămână.

42 Acum, următorul lucru. Ea i-a fost dată de Cristos lui Ioan, printr-un înger, ca să fie dată la ale Lui (Ce?) Biserici, ca să descopere aceasta Bisericilor Lui. Şi cele Şapte stele în mâna Lui au fost şapte mesageri ai celor Şapte Biserici. Şi fiecare om care va avea vreodată Mesajul, va avea acelaşi Mesaj adevărat care a fost la început.

Şi oh, când coborâm în acele locuri adânci, ca să vedem cum a mişcat Dumnezeu aceste lucruri înăuntru, este minunat; aceasta doar vă face să strigaţi. Eu am citit şi apoi mă plimbam puţin şi strigam. Mergeam înapoi şi şedeam iarăşi. Am fost atât de fericit, ştiind că, oh, cum a putut Dumnezeu să fie aşa de milostiv cu noi şi să ne lase să vedem acele lucruri în ceasul în care trăim? Păi, este aşa cum Isus a spus despre un om care a vândut tot ce el a avut ca să cumpere un diamant anumit. Voi vindeţi lumii lucrurile lumii şi orice care este legat de altceva, ca să aveţi aceasta. Este corect. Puneţi-vă toată ancora chiar pe aceea. Aceasta este o ancoră a sufletului ca să vedeţi descoperirea Cuvântului Lui.

43 Acum, oricine o citeşte este binecuvântat. Este asta corect? Şi am spus în această dimineaţă, că dacă voi nu puteţi citi, oricine care o ascultă citită este binecuvântat. Acum, ea începe cu o binecuvântare la acei care vor şedea şi o ascultă fiind citită şi este un blestem pentru oricine care încercă să adauge sau să scoată ceva din ea. Atunci dacă Biblia descoperă clar că Isus era Dumnezeul Cel Atotputernic, atunci era vai şi amar de acela care ar scoate de acolo. Da. Aceea este o descoperire. Oricine care va adăuga ceva… Ea este o artilerie de descoperire completă. Ea este ultima Carte a lui Dumnezeu, ele sunt ultimele Lui cuvinte. Şi orice descoperire care este contrară ei, este o profeţie falsă şi nu de la Dumnezeu, deoarece Cartea este adevărul.

Şi amintiţi-vă, aceasta este singura Carte în Biblie pe care Cristos Însuşi a aprobat-o. Gândiţi-vă la aceea. Singura carte. Ea este descoperirea despre El Însuşi, singura Carte peste care şi-a pus pecetea Lui şi a pus binecuvântările şi blestemele Lui. Binecuvântările la acei care o vor primi, blesteme la acei care nu o vor primi.

44 Acum, noi am ajuns la Insula din Patmos al 9-lea verset. În primul rând vrem să spunem că ea este, titlul ei, este Viziunea din Patmos. Aceasta s-a petrecut după Cristos, între anii 95 şi 96. Evenimentul a avut loc pe Insula Patmos. Localizarea ei este la treizeci de mile depărtare de coasta Asiei Mici, la vest, vis-a-vis de biserica Efesiană, în Marea Egee la graniţă cu Mediterana. Aceea-i poziţia ei.

Gândiţi-vă. Acum, o mică insulă aşezată la treizeci de mile depărtare de coasta

Asiei Mici, în Marea Egee. Doar vis-a-vis de biserica din Efes, unde a fost dat primul mesaj, unde Ioan a fost păstor în acel timp. Cu alte cuvinte, privea drept înapoi către est şi el se uita chiar direct la biserica lui, de unde era el. Şi primul mesaj a fost către biserica lui, care a reprezentat o epocă a Bisericii. În ordine. Viziunea a fost dată sfântului Ioan divinul, care a fost păstor al bisericii din Efes în timpul acela.

45 Unde a fost ea şi în ce condiţie? (În ordine.) Ea este cunoscută în istorie ca o insulă stâncoasă plină de şerpi, scorpioni, şopârle, şi aşa mai departe. Ea era treizeci de mile în jur şi plină de stânci. A fost folosită în zilele lui Ioan ca un Alcatraz, un loc unde împăraţii imperiului Roman au exilat criminalii, criminali foarte răi, căci nu-i puteau ţine în temniţe şi aşa mai departe, îi puneau afară acolo pe acea insulă, să moară. Îi lăsau să stea acolo până ce mureau.

Întrebare: Din ce motiv a fost Ioan acolo? Un om evlavios, un om neprihănit, un om cu o reputaţie bună, caracter bun, niciodată în probleme, de ce a fost acest om acolo? Biblia a spus: „Pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia lui Isus Cristos."

46 Acum, noi am ajuns la aşezare. Insula Patmos, în Marea Egee, treizeci de mile depărtare de coastă, treizeci de mile aproximativ în jur, plină de şopârle şi scorpioni şi aşa mai departe, şi o foloseau ca o închisoare, aşa cum este Alcatraz. Ei aveau prizonieri pe care nu-i puteau ţine în închisoare aici, ei… Dacă aveau un criminal oribil, ei îl duceau pe Alcatraz. Şi acum ei au luat pe acest Ioan divinul, sfinţit, ultimul dintre ucenici, şi singurul care a murit de o moarte naturală… Ioan, înainte ca să meargă pe insulă a fost acuzat a fi un vrăjitor şi a fost fiert într-o oală cu untură douăzeci şi patru de ore fără arsură pe el. Voi nu puteţi fierbe pe Duhul Sfânt afară dintr-o persoană. Acesta-i foc, El Însuşi. L-au fiert douăzeci şi patru de ore într-o oală de untură, fără a-l răni. Motivul pentru care romanii l-au dat a fost că el era vrăjitor şi ar fi vrăjit untura. Ce minte omenească poate gândi aşa?

47 Acum, voi vedeţi, când ei ne numesc telepatişti şi ghicitori şi Belzebub, voi vedeţi de unde vine acel duh bătrân? Dar voi vedeţi de unde vine Duhul real? Aceasta-i epoca Bisericii. Douăzeci şi patru de ore l-au fiert în untură fierbinte cu bulbuci şi nici măcar nu l-a atins. Oh, cum Dumnezeu l-a fortificat cu Duhul Lui Sfânt. Lucrarea lui nu s-a sfârşit.

Ei l-au dus pe insulă pentru doi ani. Şi în timp ce Dumnezeu l-a păstrat acolo numai pentru Sine, a scris Cartea Apocalipsa, aşa cum Îngerul Domnului i-a descoperit-o. Apoi de îndată ce aceea s-a terminat, el s-a întors în patrie şi a păstorit biserica din Efes unde a murit şi a fost înmormântat în Efes - Ioan divinul.

48 Oh, ce aşezare acum. În ordine. Biserica era atunci sub Ioan, sau sub marea persecuţie, Ioan scrie în versetul al 9-lea:

> *Eu Ioan, care de asemenea sunt şi fratele vostru şi părtaş în necaz şi în Împărăţie şi în răbdarea lui Isus Cristos, am fost în Insula care se cheamă Patmos, pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru mărturia lui Isus Cristos.*

Cu alte cuvinte, el a luat Cuvântul lui Dumnezeu şi l-a dovedit, că a fost Cuvântul lui Dumnezeu şi Cristos a venit înapoi la el şi a mărturisit că el a fost corect. Acolo sunteţi. Cuvântul lui Dumnezeu s-a manifestat în el, dovedind că a fost slujitorul lui Dumnezeu. Apoi ei nu pot nega acest fapt, de aceea au trebuit să-i spună că el a fost un vrăjitor. „El a vrăjit untura şi ea nu l-a rănit; şi el a vrăjit pe oameni, şi ei nu au fost vindecaţi; şi el a fost un ghicitor - o persoană rea- un duh rău, un duh ticălos." Şi acela-i motivul pentru care l-au dus acolo; au crezut că era prea periculos să fie în societate. Dar el doar îndeplinea voia lui Dumnezeu iar Dumnezeu avea un scop cu el în acea insulă.

49 El nu-l putea folosi din pricina persecuţiilor şi din cauza sfinţilor care veneau la el: „Oh, frate Ioan, ce vom face cu privire la aceasta? Şi ce vom face noi?"

Ioan a fost un profet. Noi o ştim. Şi astfel, ei îi puneau aceste întrebări, de aceea Dumnezeu a avut Imperiul Roman care să-l ridice şi să-l exileze pe insulă. Şi El a spus: „Acum vino Ioan, Eu vreau să-ţi arăt ceea ce urmează să se întâmple." Ultimul apostol, - acolo nu mai era nimeni - trebuia s-o scrie, numai Ioan. Astfel, ei l-au exilat pe insula Patmos, din 95 D. C. până în 96. D. C. Şi el a scris-o şi a zis:

> *Eu sunt fratele vostru şi părtaş în necaz…*

Acum, el nu vorbeşte despre Necazul cel mare. Acela nu a fost Necazul cel mare, şi nici nu a venit la Biserică. Necazul cel mare vine la iudei, nu la Biserică. De aceea,

acesta nu a fost Necazul cel mare.

50 Acum, al 10-lea verset:

Eu eram în Duhul în ziua Domnului, şi am auzit înapoia mea… glas,… al unei trâmbiţe,

Eu eram în Duhul în ziua Domnului… Acum, voi nu puteţi face nimic bun până ce întâi ajungeţi în Duhul. Dumnezeu nu vă poate folosi. Toate eforturile voastre sunt în zadar până când mai întâi faceţi asta prin Duhul. „Dacă eu voi cânta, voi cânta în Duhul. Dacă mă voi ruga," a spus Pavel: „mă voi ruga în Duhul." Şi atunci dacă există ceva care vine la mine care este ceva bun, aceasta trebuie să-mi fie descoperit prin Duhul şi confirmat prin Cuvântul făcut manifest şi prin rezultatele care mărturisesc acest lucru.

51 Acum, cu alte cuvinte, dacă eu spun, Isus Cristos a promis în Cuvântul Lui că dacă mă voi pocăi, fiind botezat în Numele lui Isus Cristos, eu voi primi darul Duhului Sfânt. Primul lucru pentru mine să-l fac este să mă pocăiesc. Mi-a fost descoperit că este adevărat. Apoi să fiu botezat în Numele lui Isus Cristos. Apoi rezultatele sunt că eu primesc Duhul Sfânt.

Dacă sunt bolnav şi El mi-a promis că dacă voi crede iar bătrânii bisericii mă vor unge cu ulei şi se vor ruga peste mine, rugăciunea de credinţă mă va salva. „Doamne, eu cred. Eu urmez instrucţiunile Tale, Fratele Neville se roagă peste mine, mă unge cu ulei…" Aceea o stabileşte, doar mergi înainte. Aceasta-i tot. S-a terminat.

52 Oh, voi ziceţi, nu simţi ceva diferenţă încă. Isus nu a fost născut când Dumnezeu L-a ucis înainte de întemeierea lumii, căci El a fost Mielul lui Dumnezeu ucis înainte de întemeierea lumii. În propria minte a lui Dumnezeu, El a făcut-o deja. Nici eu nu am fost aici atunci. Nici voi nu aţi fost. Dar în cartea lui Dumnezeu, dacă numele vostru a fost vreodată acolo, el a fost pus înainte de întemeierea lumii.

Când Dumnezeu zice ceva, aceea trebuie să se întâmple. Deci când voi onoraţi calificările lui Dumnezeu, doar amintiţi-vă, Dumnezeu se va manifesta pe Sine şi va purta de grijă de restul. Voi doar mergeţi înainte ca o lucrare terminată. Oh, nu este aceea minunat? Oh, vai, gândiţi-vă. Doar spuneţi-i lui Dumnezeu.

Dumnezeu a spus: „Tu fă aceasta şi Eu voi face aceasta." Păi, dacă eu merg să fac asta, El trebuie să facă aceea.

53 Acum, diavolul zice: „Vezi, El întârzie." Lucrul acesta nu contează. Daniel s-a rugat odată şi aceasta a fost cu douăzeci şi unu de zile înainte ca Îngerul să ajungă la el cu răspunsul. Dar el nu a fost descurajat. A ştiut că el va veni oricum, de aceea a aşteptat până când el a apărut acolo. Este corect. Oh, asta-i când voi ajungeţi în credinţă.

Acum, noi trebuie să trecem peste asta. Vom avea un serviciu de vindecare foarte repede, nu-i aşa? Este corect. Dar vrem un serviciu de vindecare a sufletului care să vindece interiorul, deoarece el este care contează până la urmă. Voi aveţi viaţă eternă. Viaţa eternă nu dispare şi nici nu să înaintează în vârstă. Aceasta rămâne, rămâne aceeaşi.

54 Acum, el a ajuns în Duhul înainte ca ceva să se fi petrecut. Primul lucru pe care l-a făcut, el a fost în Insula chemată Patmos (toate aceste lucruri pe care el le-a făcut) şi el a spus: „Eu am auzit un glas," şi toate aceste alte lucruri. Dar înainte ca ceva să ia loc, el a fost în Duhul. Şi dacă voi veţi observa aceea în Biblia voastră, Duhul scrie cu D, literă mare, Duhul Sfânt. Amin. El a ajuns în Duhul. Oh, eu doar cred că asta-i minunat.

Eu eram în Duhul în ziua Domnului. În ce zi? Ziua Domnului. Acum, acolo-i o dezbatere mare. Să liniştim aceea doar, doar pentru un minut.

Acum, aşa cum am spus în această dimineaţă, unii spun că descoperirea din sfântul Matei 17 a fost Petru. Biserica catolică a spus: „El a zidit Biserica Lui pe Petru. El a fost primul papă." Cum putea el să fie papă şi să fie căsătorit? Înţelegeţi? Şi au spus: „Petru s-a dus la Roma, a fost înmormântat acolo în…" Atunci spuneţi-mi un loc în istorie, sau oriunde, în care Petru s-a dus la Roma. Vedeţi? Pavel a făcut-o, dar nu Petru. În ordine.

55 Deci noi aflăm că toate acele ismuri şi lucruri, doar s-au furişat. Înţelegeţi? Dar şi oamenii de astăzi, oriunde veţi merge, ei… Câteva biserici mari trebuie că au un piron anume, care a fost în mâna Lui. Voi ştiţi cât de multe piroane au ei, piroane autentice, astăzi. Nouăsprezece. Ei au oase; ei au bucăţi de haine, şi le ating şi le mânuiesc. Şi noi nu avem acele lucruri. Noi nu avem nevoie de ele! Cristos este viu. El este în noi, nu în

nişte piroane, sau ceva bucăţi de haine, sau bucăţi de oase sau în altceva. El este Dumnezeul Cel Viu, trăind în noi acum, manifestându-se. Noi avem numai un lucru ca un memorial. Aceea este Cina Domnului, comemorarea morţii Lui. Dar din câte ştiu, Cristos însuşi este cu noi şi în noi. Şi acela-i lucrul pe care noi vrem să-l arătăm (slava Duhului Sfânt) lumii. Fluturaţi-l până ce Lumina se arată. Bine.

56 Acum, astfel voi vedeţi, noi o luăm pe cealaltă parte a drumului. Voi ştiţi că eu întotdeauna am încercat să fac asta şi Domnul întotdeauna mi-a descoperit-o. Există o extremă şi o altă extremă. Dar chiar în mijlocul drumului stă adevărul. Aţi observat că Isaia, a spus că va fi o cale? Isaia 35. Şi voi vă amintiţi cum fraţii noştri preţioşi nazarineni obişnuiau să cânte acel cântec, voi ştiţi: „Drumul sfinţeniei. Drum al sfinţeniei." Acum, dacă veţi citi în Bibliile voastre corect, ea nu spune: „drumul sfinţeniei." Ea spune: „Acolo va fi un drum şi o cale şi ea va fi chemată," nu drumul sfinţeniei: „ci Calea sfinţeniei." „Şi," este o conjuncţie care sfârşeşte propoziţia voastră. Vedeţi?"Acesta va fi un drum şi o cale şi ea va fi chemată calea sfinţeniei," nu drumul sfinţeniei.

Vedeţi, când un drum este făcut… Partea cea mai înaltă este în centru, deoarece tot gunoiul este spălat pe amândouă părţile. Aşa este. Când un om într-adevăr vine la Cristos, el are ochii lui centraţi pe Cristos. Dacă el este puţin emoţional, el va fi un fanatic. Dacă este puţin rece, el va ajunge cu asta pe cealaltă parte, şi va fi doar ca un castravete acolo pe partea aceea (Vedeţi?), intelectualul lui. Dar lucrul important este chiar pe mijlocul drumului, cu suficient Duh în voi să ţineţi căldura şi să vă mişcaţi, [Amin.] ştiind suficient să vă ţineţi înşivă sub supunerea Duhului şi să vă mişcaţi aşa cum Duhul se mişcă, nu până sau nu după, ci doar aşa cum Duhul se mişcă.

57 Biserica catolică spune: „Descoperirea a fost Petru."

Biserica protestantă spune: „Era Cristos."

Dar Biblia învaţă că era descoperirea, care Dumnezeu i-a dat-o lui despre Cristos. „Tu eşti Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu…"

„Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, carnea şi sângele nu ţi-a descoperit-o, nici un om, seminar, sau o mănăstire, nimeni nu te-a învăţat asta. Tatăl Meu care este în ceruri ţi-a descoperit aceasta."

„Şi tu eşti Petru. Pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile iadului nu pot birui împotriva ei."

58 Acum, noi am venit la un alt loc, aici unde voi aveţi două idei diferite. Acum, eu poate voi greşi. Dacă greşesc, Dumnezeu să mă ierte. Dar eu nu voi fi de acord cu adventiştii de Ziua a Şaptea, care zic că a fost ziua a şaptea în care era el, ziua Domnului. Fraţii adventişti de Ziua a Şaptea, şi mulţi din ei pretind că a fost ziua de Sabat, pe care el a numit-o ziua Domnului. Biserica creştină cheamă, ziua Domnului: „Duminica, cea dintâi zi." Şi noi observăm de multe ori că încă Biserica creştină de azi, oameni penticostali se referă la ea ca ziua Domnului, duminica. Nu este Scriptural. Duminica era prima zi din săptămână în Biblie, nu ziua Domnului. Şi nici nu era ea ziua a şaptea, sabatul. Aceasta ar fi imposibil pentru ca ea să fie vreuna din aceste zile, deoarece i-a luat lui Ioan doi ani ca să scrie Apocalipsa. Ce zi a fost ea? Acolo au fost multe din aceste şapte zile şi primele zile au trecut.

59 Biblia, Apocalipsa a fost scrisă din 95 până în 96. D. C. doi ani. Aceasta era ziua Domnului. Ziua Domnului este exact ceea ce ea a spus, şi asta-i ce ea a fost. Ioan a fost dus în Duhul acolo în ziua Domnului. Aceasta este ziua omului, dar ziua Domnului va veni. În jos prin Scripturi noi vom afla că el a fost în ziua Domnului, răpit în Duhul şi purtat acolo în ziua Domnului. Amin! Este corect. Vedeţi, el a fost în ziua Domnului. Biblia vorbeşte despre ziua Domnului. Noi vom ajunge şi la asta.

60 Primul lucru, ziua de Sabat, aşa cum vorbim despre ea, ziua de Sabat nu este ţinerea unei zile anumite. Noi nu avem poruncă să ţinem sâmbăta ca un Sabat. Noi nu avem poruncă să ţinem ziua dintâi ca un Sabat în Noul Testament. Biblia a spus în Evrei, capitolul al 4-lea: „Dacă Isus le-ar fi dat odihnă, nu ar mai fi vorbit el despre o altă zi." Este corect. „Dar acolo rămâne o odihnă, [sau o ţinere de Sabat]" pentru poporul lui Dumnezeu. „Căci noi care credem de asemenea, am intrat în odihna Lui, noi am încetat de la lucrările noastre aşa cum Dumnezeu a făcut de la ale Lui."

Priviţi. Oh. Laudă Domnului. Eu doar ajung să mă simt aşa de bine. Eu îmi ies din

mine însumi.

61 Observaţi, în ziua Sabatului… Dumnezeu a făcut pământul în şase zile, şi în ziua a şaptea El a intrat într-o odihnă şi niciodată nu s-a mai întors să zidească lumea. Apoi El a dat-o omului ca un memorial. Deoarece, voi nu o puteţi ţine acum, deoarece când voi ţineţi Sabatul aici pe partea cealaltă a lumii este duminică apoi din nou. Înţelegeţi? De aceea El s-a arătat pentru un popor, în spaţiu şi timp pentru Israel. Dar atunci rămâne o ţinere de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

Pentru că noi care crezut intrăm în odihna Lui, măcar că lucrările [Eu citez Evrei, capitolul al 4-lea] *măcar că lucrările au fost sfârşite de la întemeierea lumii.*

Căci el vorbeşte într-un anumit loc despre acest fel ziua a şaptea…

Şi din nou, El a hotărât o zi anumită, zicând în David, [notaţi-o, Evrei 4]

Din nou, El a hotărât o zi anumită, zicând în David, astăzi, după atâta vreme, aşa cum s-a auzit, când voi… sau a zis, când voi auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inima voastră.

Căci dacă Isus le-ar fi dat o zi de odihnă, n-ar fi El vorbit după aceea de o altă zi.

Dar acolo rămâne o odihnă [sau ţinerea de Sabat]

62 Cuvântul odihnă… Sabat, este un cuvânt ciudat pentru noi, el înseamnă odihnă. Acesta-i un cuvânt ebraic care înseamnă o zi de odihnă, o zi de Sabat. Nu se lucrează. Odihnă.

Căci dacă Isus le-ar fi dat odihnă, n-ar vorbi de o altă zi.

Dar acolo rămâne… o odihnă [sau o ţinere de Sabat] *pentru poporul lui Dumnezeu.*

Căci noi care am intrat în odihna Lui,… noi am încetat de la ale noastre… lucrări, aşa cum Dumnezeu a încetat de la ale Lui.

Noi niciodată nu ne mai întoarcem la ea în ziua următoare a săptămânii ca s-o începem din nou. Noi am intrat într-o odihnă. Isus vorbind despre Fericiri, a spus: „Voi aţi auzit că s-a zis celor din vechime: 'Tu să nu ucizi.' Eu vă spun, 'Oricine este supărat pe fratele lui fără o cauză a şi ucis deja.'" „Voi aţi auzit spunându-se celor din vechime, 'Tu să nu comiţi adulter.'" Acelea sunt poruncile. „Dar Eu vă spun, 'Oricine se uită la o femeie ca s-o poftească, a şi comis adulter deja cu ea în inima lui." Este asta corect? [Adunarea răspunde: „Amin."]

63 Deci toate aceste lucruri au fost memorialuri, doar semne, minuni, aşteptând ca timpul real să vină. Acum când Isus a sfârşit aceea, Matei 11. (Fericirile), El a spus:

Veniţi la Mine toţi cei trudiţi [osteniţi] *şi împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi de la Mine; căci Eu sunt bun şi smerit* [Este asta corect?]

Veniţi la Mine toţi cei care sunteţi trudiţi şi împovăraţi şi Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre.

„Dacă voi aţi trudit o zi, zece zile, cinci ani, treizeci de ani, cincizeci de ani, nouăzeci de ani şi voi sunteţi obosiţi şi epuizaţi, veniţi la Mine, Eu vă voi da odihnă. Eu voi lua toată sarcina păcatului de la voi şi intru în voi, şi vă dau odihnă perfectă şi satisfacţie."

64 Acum, ce este acea odihnă? Să o cercetăm puţin, să vedem ce este. Unii din ei spun: „Păi, tu mergi să aparţii de biserică." Nu. „Tu-ţi pui numele tău pe carte." Nu. „Păi, un fel anumit de botez în apă." Nu. Să o stabilim numai şi să vedem ce este. V-ar place să faceţi aceea chiar aici în timp ce noi suntem în aşteptare? Noi vom vedea unde s-a dus Ioan. Acolo, în ce fel de zi în care urma să meargă.

Când Isus a murit pe cruce şi lucrarea Lui s-a sfârşit, El a intrat undeva.

65 Acum, să mergem înapoi la Isaia capitolul 28 şi versetul al 8-lea. Eu cred că este acum Isaia 28:8. Şi să citim. Isaia 28, profetul vorbind în urmă cu 712 ani înainte ca asta să se întâmple. Acum, la câţi de mulţi v-ar place să ştiţi ce este Sabatul, ce este odihna adevărată. Aici este aceasta. Ea este aici unde profetul a vorbit despre ea iar eu

vă voi arăta unde se va împlini.

Priviţi, Isaia 28:8.

Căci toate… [Profetul profeţind despre zilele acestea.]

Căci toate mesele sunt pline de vărsat şi murdărie… [oamenii luând împărtăşirea, aceia care fumează, şi beau, mint şi fură]*… astfel că acolo nu este nici un loc curat.*

Pe cine va învăţa El învăţătura?… [Pe cine aţi putea să învăţaţi cunoştinţa astăzi?]

66 Câţi l-aţi auzit pe Billy Graham astăzi? A fost o predică minunată în care el a spus, cum că un om putea crede o minciună şi doar continuă în acea minciună şi chiar se justifică pe sine, şi cred că ei au făcut ce era corect. Luând publicul american, el a spus şi zicând: „Filtrul unui om înţelept şi fumul ţigării omului," luând una din minciunile diavolului şi în loc să-l facă un nebun, orice este el, să fumeze un astfel de lucru, şi încercă să-l facă un om înţelept. El este nebun chiar când fumează, pentru că ea este plină de moarte şi altele, iar el o introduce în plămâni. Aceasta este o tâmpenie, nu un filtru al unui om înţelept. Nu există un astfel de lucru. Un om înţelept nu foloseşte acea tâmpenie.

„Nu există viaţă numai dacă acesta-i în Oertel's 92," sau ceva ca acela. Nu există viaţă în afară de Cristos; aceea-i adevărata viaţă reală. Ce-i face pe bărbaţi şi femei să bea acel lucru? Deoarece ei încearcă să-şi satisfacă acea sete de acolo pe care Dumnezeu a pus-o acolo ca să însetăm după El, şi ei încearcă s-o satisfacă cu lucrurile lumii. Şi acela-i motivul că noi avem acele lucruri. Acela-i motivul că oamenii acţionează în felul acela, deoarece ei încearcă să stingă acea sete care este în ei după Dumnezeu, şi diavolul le dă moarte în loc de viaţă.

67 *… toate mesele sunt pline de vărsături…*

Preotul, orice altceva vorbeşte despre asta. „Este în ordine să avem o mică amuzare proaspătă." Nu există un astfel de lucru.

Pe cine să înveţe el cunoştinţa? Şi pe cine îl va face el să înţeleagă învăţătura? pe cei care sunt înţărcaţi de la lapte, şi traşi de la piepţi.

[Acum, noi nu mai suntem bebeluşi.]

Căci învăţătură trebuie să fie peste învăţătură, învăţătură peste învăţătură; rând peste rând, rând peste rând; aici puţin, şi acolo puţin: Căci cu buze bâlbâitoare şi o altă limbă va vorbi El acestui popor.

La care El a zis, Aceasta este… [Ce? Ţinerea Sabatului.]*… odihna în ce voi puteţi face ca cel ostenit…* [„Veniţi la Mine toţi cei trudiţi şi împovăraţi."]*… ca cel ostenit să se odihnească; şi aceasta este împrospătarea: totuşi ei nu au vrut să asculte.*

Când s-a întâmplat aceea? Cu şapte sute şi optsprezece ani mai târziu, când în ziua Cincizecimii buzele bâlbâitoare s-au aşezat peste oameni, şi ei toţi au fost umpluţi cu Duhul Sfânt, şi au început să vorbească în limbi. Şi Duhul Sfânt a preluat vieţile lor şi au încetat de la lucrurile lor lumeşti. Apoi ei au intrat într-o odihnă cu Cristos. Pavel a spus în Evrei, capitolul al 4-lea: „Noi care am intrat în odihna Lui am încetat de la lucrurile noastre lumeşti, aşa cum Dumnezeu a făcut." În ziua creaţiunii Lui, El a intrat în odihna Lui şi noi am intrat cu El, după ce lucrările noastre lumeşti s-au terminat. Acolo-i Sabatul adevărat.

68 Tot aşa, Pavel a fost luat în acel Duh de Sabat şi a fost transmutat prin Duhul Sfânt tot drumul acolo în ziua Domnului.

De ce avem noi războaie? De ce avem noi necazuri? De ce este o naţiune împotriva altei naţiuni? Isus a venit ca Prinţ al Vieţii, iar ei L-au ucis.

Aici în câteva săptămâni, sau chiar acum există reni şi Moş Crăciun şi clopoţei, şi tot felul de lucruri atârnate pe sus, în cinstea unei ceremonii păgâne. Acesta-i un cod al bisericii catolice, oamenii plătind preţuri mari, şi schimburi de cadouri, şi lucruri ca acelea, păgâne. Crăciunul este o zi de închinare.

69 Şi apropo, Cristos nu a fost născut în 25 decembrie, nu atunci. El nu putea fi. Dacă

voi aţi fost în Iudea, dealurile sunt pline de zăpadă, mai rău decât cum sunt ele aici. S-a născut în aprilie, când toată natura se naşte.

Acum, dar asta-i tradiţia lor. Şi de ce facem noi aceste lucruri? Deoarece noi urmăm tradiţiile omului, în loc de poruncile lui Dumnezeu. Apoi ceva ca aceea nu va conta, dar ei chiar fac o zi comercială din ea. Aceasta-i o dizgrație, o ruşine pentru ei să facă un astfel de lucru. O ceremonie păgână: când a avut Moş Crăciun ceva de-a face cu Isus? Ce a avut iepurele de-a face cu Sărbătoarea Paştelor sau un pui, sau ceva colorat cu cerneală, sau un iepuraş alb cu Învierea lui Isus Cristos? Nu vedeţi voi cum lumea comercială…

Acela-i momentul în care ei vând volume vechi de rock and roll, şi fotografii murdare şi vulgare, şi lucruri de acel fel. Aceasta-i pentru că natura oamenilor râvneşte după astfel de nonsensuri. Este pentru că există ceva greşit în inimă. Ei nu au intrat în acea odihnă cu Dumnezeu şi să înceteze de la aceste lucruri. Când ei vin la aceea şi primesc Duhul Sfânt, atunci ei au sfârşit-o cu lumea şi cu lucrurile lumii.

70 Dumnezeu l-a transmutat. Oh, eu nu cred că el a fost luat ca Pavel, acum, sus în al treilea cer, şi să vadă lucruri. În ordine, preţiosul Duh Sfânt a făcut-o cu câteva săptămâni în urmă aici, m-a lăsat să văd… Cu alte cuvinte, eu eram fricos de moarte şi Duhul Sfânt m-a luat acolo, şi mi-a arătat ce a fost asta. Voi aţi crezut mărturia. Apoi când eu m-am întors, atunci: „Moarte unde îţi este boldul tău.” M-a transmutat să văd ce a fost dincolo de perdea, El m-a lăsat să vin înainte să vă spun că în spate acolo noi nu suntem fantome şi duhuri. Noi suntem bărbaţi şi femei tineri, care niciodată nu va trebui să mai murim, niciodată nu va trebui să mai fim bolnavi. Toate acestea sunt dincolo de perdea. Moartea nu vă mai poate face nimic decât să vă împingă direct în locul acela.

71 Acum, Ioan a fost transmutat de pe Insula Patmos în Duhul acolo în ziua Domnului. Aceasta este ziua omului. Bărbaţii se luptă. Dar ziua Domnului va veni când aceste împărăţii vor deveni împărăţiile Domnului nostru şi a Cristosului Lui. Atunci va fi marele Mileniu, ziua Domnului, ziua venirii Lui, Judecata Lui. Aceea va fi ziua Domnului.

Aceasta este ziua omului. Acela-i motivul că ei vă trântesc în jur şi fac ceea ce vor să facă cu voi. Dar acolo va fi un timp… Ei vă numesc acum „fanatici sfinţi,” şi „fanatic.” Dar acolo va fi un timp care vine (Vedeţi?), în care ei nu vor face asta. Ei vor striga şi se vor văita şi vor cădea la picioarele voastre. Biblia a spus, în Maleahi 4, voi chiar veţi umbla pe cenuşă după ce ei sunt arşi complet: nu va mai rămânea nici rădăcină, nici ramură. Exact aşa spune Biblia: „Neprihăniţii vor călca pe cenuşa celor răi.” Este corect. Din ei nu vor mai rămânea ramură sau rădăcină, nimic la care să vină înapoi. Şi ei vor fi făcuţi.

Acum aceasta este ziua omului, facerile omului, lucrările omului, biserica omului, ideile omului. Dar ziua Domnului vine.

72 Acum. El a fost în Duhul în ziua Domnului. În ordine. Şi primul lucru pe care l-a auzit când a fost în Duhul în ziua Domnului… Acum, am ajuns la versetul 10:

… în Duhul în ziua Domnului, şi el a auzit… un glas, ca… unei trâmbiţe…

Să nu trecem de o pildă acum. Dacă trebuie să o amânăm pe mâine, o putem lăsa. Cineva să se uite la ceas, dacă nu este prea târziu pentru mine. În ordine, acum: „eram în Duhul în ziua Domnului…” Amintiţi-vă care este primul lucru pe care trebuie să-l faceţi. Să ajungeţi în Duhul! [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori.] Cum vor veni aceste descoperiri vreodată la voi? Intrând în Duhul. Cum veţi primi vreodată Duhul Sfânt? Intrând în Duhul. Intraţi în Duhul!

Când eraţi păcătoşi şi v-aţi dus la dans, aţi intrat în acel duh. Oh, vai! Voi aţi început să bateţi din palme [Fratele Branham bate din palme.] şi să bateţi din picioare, să chefuiţi, aruncându-vă pălăriile pe podea, rotindu-vă de jur împrejur, acţionând prosteşte. Voi aţi fost în duhul acela. Vă puteţi imagina un ins… A fost un dans ticălos, mergând la un dans, zicând: „Păi, noi toţi avem un timp destul de grozav, eu cred.”

„Oh,” au spus ei: „tu, fată ne dansată, ieşi afară de aici.” Vedeţi?

73 Mergeaţi la bal, cu cineva sau orice altceva, iar ei şedeau şi doar priveau spunând: „Păi, cred că este destul de bine.” Nu, tu nu arăţi că iubeşti balul. Tu nu eşti un real şi tu nu vei fi în duhul baseball-ului. Când cineva care cunoaşte ce este cu adevărat, vă

ridicaţi şi strigaţi: „Pfiu! Doamne! Ura!” Ia pălăria cuiva de pe cap, în felul acela, şi nimeni nu zice nici un cuvânt despre asta.

Dar apoi, în Biserică, atunci când intraţi în Duhul vă ridicaţi şi strigaţi: „Glorie! Aleluia! Laudă Domnului.” Cineva se întoarce şi vă zice: „Fanatici sfinţi.” (Oh, Frate Wood, tu…)

Eu îţi voi pune o întrebare. Dacă noi suntem fanatici sfinţi pentru că facem aceea, atunci ceilalţi sunt fanatici nesfinţi acolo afară. Aş fi mai degrabă fanatic sfânt, nu vreţi voi? [„Amin”] Decât unul nesfânt. Doamne! Cu siguranţă. Fanaticii nesfinţi, oh…

74 Acum, el a fost în Duhul. El a intrat în Duhul, atunci au început lucrurile să se desfăşoare. Şi apoi când a ajuns acolo, el a auzit o trâmbiţă. O trâmbiţă întotdeauna anunţa ceva. La fel când voi veniţi… Un rege se apropie, ei vor suna o trâmbiţă. Când Isus se apropie, El va suna o trâmbiţă. Este asta adevărat? Când Iosif a pornit, ei au sunat o trâmbiţă. Şi acum, ceva urmează să se întâmple; Ioan a intrat în Duhul şi el a auzit o trâmbiţă. El a auzit o trâmbiţă, şi s-a întors să se uite la ceea ce era în urma lui, când a auzit el trâmbiţa, după ce a intrat în Duhul.

75 Poate el dansa, sărea, alerga în jurul insulei. El avea un timp bun, deoarece el era în Duhul. Aceea poate sună ciudat, dar eu nu vreau să spun în acel fel. Vedeţi? El putea! Poate el făcea aceea. Eu cred că el avea un timp bun în Duhul, doar lăudând pe Dumnezeu; deoarece aceea-i exact ce s-a întâmplat când Duhul a pogorât peste ei prima dată. Când Duhul Sfânt a pogorât peste aceia, ei se clătinau ca oamenii beţi, şi acţionau ca şi cum ar fi fost beţi şi pălăvrăgeau şi se comportau în felul acela, încât poporul a spus: „Aceşti oameni sunt plini de vin nou.” Acela-i felul cum ei au acţionat de prima dată. Tot aşa a venit Duhul din nou, El probabil a acţionat în acelaşi fel. Vedeţi? Nu există nimic nou cu privire la acest lucru; aceasta este o religie de timpuri vechi. Da.

76 În Duhul în ziua Domnului. Acum, noi auzim aceasta. Acum ce? Acum, ce făcea el? El a fost transmutat de pe insulă, în Duhul, dincolo în ziua Domnului. Şi de îndată ce a ajuns în ziua Domnului, el a auzit o trâmbiţă. Ce este ea? Ea este ceva ce se apropie. Cineva mare se apropie. Trâmbiţele sună, cineva vine! El a privit! Aleluia!

> *… trâmbiţă,*
>
> *Zicând, Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintâi şi Cel de pe urmă:…* [Hmm. Nu anunţul părţii a doua, sau părţii a treia, ci singura parte. „Eu sunt Alfa şi Omega; înainte ca Eu să vă arăt ceva, Eu vreau să vă las să ştiţi cine sunt Eu.” Amin.]

Cea mai măreaţă dintre toate descoperirile este Dumnezeirea, Dumnezeirea supremă a Domnului nostru Isus Cristos. Voi nu puteţi ajunge la prima bază, până ce voi credeţi aceea, păşeşti afară. Aceea-i ce Petru a spus: „Pocăiţi-vă [apoi vedeţi Dumnezeirea] şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre.” Şi atunci voi sunteţi gata să intraţi în Duhul. Primul lucru pe care trebuie să-l ştiţi este Dumnezeirea lui Cristos. „Eu sunt Alfa şi Omega! Eu sunt de la A la Z. Nu există nimic, decât Eu. Eu am fost de la început. Eu voi fi la sfârşit. Eu sunt Cel care eram, Care este, şi va veni Cel Atotputernic.” Gândiţi-vă la aceasta! Aceea-i ce trâmbiţa a zis.

77 Ai grijă, Ioane. Tu ai intrat în Duhul! Cineva urmează să-ţi fie descoperit. Ce este asta? Un sunet de trâmbiţă! Primul lucru: „Eu sunt Alfa şi Omega.” Cea dintâi dintre toate descoperirile. (Oh, păcătosule, apleacă-te. Pocăieşte-te acum înainte ca timpul să fie prea târziu.) „Eu sunt Alfa şi Omega.” Acela-i primul lucru care l-a lăsat să-l ştim, cine era El. (Cine este această apropiere? Este acesta Regele Isus? Regele Dumnezeu? Regele Duhul Sfânt?) El a spus: „Eu sunt totul din aceasta. Eu sunt de la A la Z! Eu sunt Începutul şi Sfârşitul! Eu sunt nemuritor, Cel Etern.”

Doar puţin mai târziu noi Îl privim în Personajul Lui înşeptit. Priviţi ce este El atunci. „Eu sunt Începutul şi Sfârşitul. Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu eram acolo înainte ca să fie primul; şi după nu mai este ultimul, Eu încă voi fi acolo,” cu alte cuvinte; „Cel dintâi şi Cel de pe urmă.”

> *… şi, Ce vezi tu, scrie într-o carte, şi trimite… celor Şapte Biserici care sunt în Asia: la Efes,… Smirna,… Pergam,… Tiatira,… Sardes,… Filadelfia şi pentru Laodicea.*

78 În ordine, cea dintâi dintre toate descoperirile este Dumnezeirea Supremă a lui Isus

Cristos. Voi trebuie să ştiţi cine este El, când Îi auziţi Glasul (În ordine), acelaşi Glas care a sunat pe muntele Sinai, acelaşi Glas care a sunat pe muntele Transfigurării, acelaşi, Unul ca Fiul omului.

Acum, priviţi la versetul următor. În ordine. Şi eu m-am întors… [Al 12-lea capitol acum.]

Noi urmează să lăsăm la o parte acele biserici doar pentru un minut, deoarece toată această săptămână vom vorbi despre aceste biserici.

Dar El a spus: „Eu urmează ca să te îndrept, ca să trimit acest mesaj pe care Eu ţi-l arăt." Cine este? „Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu sunt Singurul suprem. Eu sunt Cel Atotputernic. Şi Eu am venit ca să-ţi spun că Eu vă dau un Mesaj la cele şapte Biserici. Eu vreau ca tu să-l scrii, să-l pregăteşti (Vedeţi?) pentru cele şapte Biserici care sunt Asia." Bisericile de acolo aveau în ele caracterul care reprezenta epocile bisericilor care aveau să vină.

79 Acum:

Şi m-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Şi fiind întors, am văzut şapte sfeşnice de aur.

Şapte sfeşnice de aur. Acum asta este… În versiunea King James, pe care voi probabil o aveţi - fie un Scofield, sau poate un Thomson Chain, sau unii din ei - asta nu este corect acolo. Ea nu zice sfeşnice. Ea zice dulie. Picior de lampă cred că este corect, cuvântul corect, s-a zis în traducerea originală. Vedeţi, cu alte cuvinte, acele Şapte Sfeşnice de aur au fost Şapte Biserici. El spune, puţin mai târziu, în versetul al 20-lea aici: „…cele şapte şfeşnice pe care tu le-ai văzut sunt cele şapte Biserici." Astfel, voi vedeţi, dacă ea era o lumânare, ea după o vreme s-ar fi consumat şi ars chiar în scurt timp. Dar acestea nu sunt lumânări; acesta este un picior de lampă. Ea o dă ca un picior de lampă. „Fiind întors am văzut pe Unul ca Fiul omului stând în mijlocul la - mijlocul celor şapte picioare de lampă."

80 Acum, acum priviţi. Lumânarea după o vreme se va arde; se va termina; acolo nu va mai fi nimic din ea; în câteva ore ea va fi arsă. Dar un picior de lampă, un picior de lampă este ca acesta…

Haideţi să luăm o Scriptură; să luăm Zaharia 4:1, apoi putem ajunge din Zaharia la ceea ce vrem. Zaharia 4:1, şi cred că atunci poate în aceasta noi vom fi în stare să tragem împreună ceea ce noi aşteptăm. (Eu nu pot găsi Zaharia în Ţefania, pot eu?) În ordine. Bine. Biblia mea veche este aproape uzată. Zaharia 4 cu 1. Ascultaţi atenţi acum. Voi aveţi un tablou frumos aici.

Şi îngerul…

Profetul acum, doar cu cinci sute şi nouă zeci de ani, înainte de Cristos…

Şi îngerul care-mi vorbea a venit din nou, şi m-a trezit, ca un om care este sculat dintr-un somn,… [Acum, profetul este într-o viziune.]

Şi el a zis către mine, Ce vezi tu? Şi eu am zis, Eu m-am uitat, şi iată un sfeşnic… [Acum, acela-i acelaşi cuvânt care este tradus picior de lampă.]*… tot din aur, deasupra lui un vas la capătul acestuia,…* [Aceea era o lumânare.]*… şi pe el şapte lămpi, şi şapte ţevi la cele şapte lămpi, care sunt în vârful de acolo:* [Vedeţi, aceleaşi Epoci ale Bisericilor venind… Înţelegeţi?]

Şi doi măslini lângă el,… [Acum, ce fel de o… Ce au ars ei în aceste lămpi în timpul Bibliei? Ştie cineva? Ulei. Ce fel de ulei? Ulei de măsline.]*… doi măslini…* [Ce este aceasta? Noul şi Vechiul Testament. Doi, stând lângă el]*… unul pe partea dreaptă a vasului, şi celălalt pe partea stângă de acolo.*

Şi eu am răspuns şi am vorbit către Îngerul care a vorbit cu mine, zicând, Ce sunt acestea, domnul meu?

Şi Îngerul care mi-a vorbit a răspuns, şi mi-a zis, Nu ştii ce ar fi acestea? Şi eu am zis, Nu, domnul meu.

Şi el mi-a răspuns şi mi-a vorbit, zicând, Acesta este cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, zicând, Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul meu, zice DOMNUL oştirilor… [El va restaura Ierusalimul.]

81 Acum, ce este un sfeşnic? Este un picior de lampă. Şi observaţi cât de minunat.

Aici, când el s-a întors, el a văzut pe acest unul ca Fiul omului aici, stând în mijlocul acestor şapte picioare de lampă de aur, care înseamnă Şapte Epoci ale Bisericilor care vin. Şi fiecare ţeavă, sau picior de lampă, s-a prins la marea conductă principală… Şi în aceasta, uleiul vine sus la suprafaţă la o mică lampă cu o formă micuţă ciudată, care şade cu un fitil în el, şi fitilul atârnă jos în ulei. Şi atâta timp cât… Ei au turnat uleiul la capătul suportului, care a umplut marele trunchi principal şi marile mlădiţe aşa cum el curgea în trunchi, în felul acela. Şi lampa cu mucul de lumânare atârnând în jos, o ţinea arzând zi şi noapte. Voi nu trebuia s-o aprindeţi. Ea nu se uza; ei doar continuau să toarne ulei în ţeava principală. Şi aceste picioare de lampă veneau afară în felul acesta - aveau lămpile aşezate pe vârful acelora. Mucul de lumânare din lampă se ducea în jos pe aici. Avea viaţa lui afară aici. Oh, ce diferenţă este faţă de o lumânare. Cât de diferit! Acesta-i un picior de lampă, şi el trage ulei.

82 Acum, aceste picioare de lampă, focul care era pe aceste picioare de lampă în Vechiul Testament, când ei aprindeau o lampă, ei nu puteau aprinde lampa următoare cu acelaşi foc pe care ei îl aveau în mâna lor. Ei aprindeau o lampă, apoi o ridicau şi aprindeau lampa cealaltă. Apoi o aşezau jos, şi aprindeau această lampă şi apoi luau şi aprindeau lampa aceasta cu acelaşi foc cu care ei au început de prima dată. Oh! Eu sper că nu va trece peste capetele voastre. Isus Cristos, acelaşi ieri, azi şi în veci. Acelaşi Foc al Duhului Sfânt se aprinde în fiecare din aceste Biserici drept în jos prin epoci!

83 Nu a spus Isus în sfântul Ioan 15: „Eu sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele?” Acum, El este Viţa principală. Noi suntem mlădiţele. Acum, viţa nu produce rod…

[Loc gol pe bandă.] … căci voi puteţi lua un pom citric, aşa ca un portocal. Şi voi nu puteţi lua o ramură dintr-un, păi, aş zice, un pom de grapefruit şi să separaţi un locuşor din pomul de portocal, şi să puneţi acel grapefruit în el; acesta va creşte. Voi mergeţi aici şi luaţi o ramură de lămâi, şi puneţi-o într-un pom de portocal; acesta va creşte. Sau luaţi o rodie, şi luaţi-o, sau oricare fruct citric, mandarine, sau tangelo, oricare din aceste fructe citrice, şi puneţi-le în acest pom, şi acelea vor prospera din viaţa acelui pom de portocal, dar ea nu va produce portocale. Ea va produce grapefruit. Ea va produce tangelo. Ea va produce lămâi. Dar ea prosperă de la viaţa viţei adevărate. Dar dacă viţa produce vreodată o altă viţă mlădiţă, ea va fi de la aceeaşi viaţă care este în ea. Ea va produce un portocal, deoarece la început în rădăcina acestuia este o viaţă de pom de portocal. Dar celelalte pot trăi de la ea atâta timp cât ea este natura pomului citric. Dar ea nu poate produce de la fructele originale, deoarece acestea nu sunt din original.

84 Acela-i felul cum este Biserica. Ei au despicat Viţa şi au altoit-o în prezbiterieni, metodişti, baptişti, şi aşa mai departe în felul acela. Ea produce roade baptiste, roade prezbiteriene, roade metodiste. Dar dacă acest pom produce vreodată o altă viţă, va fi acelaşi fel de viţă pe care a produs-o în ziua Cincizecimii, Viţa adevărată! Ea va vorbi în limbi, şi are putere, şi semnele Cristosului înviat în ea! De ce? Deoarece ea produce din resursa naturală pentru că ea este plantată înăuntru. De fapt ea nu este plantată înăuntru; ea este născută în aceasta! Amin! Oh, vai. Nici nu s-au gândit la aşa ceva atunci.

Vedeţi, celelalte sunt altoite înăuntru. Ei le-au altoit în pom, de aceea produc ele propriul lor fel de rod. Ele nu pot lua aceasta, ei nu cred în aceea, deoarece ei nu au ştiut nimic cu privire la aceea. Dar dacă ele sunt născute din aceeaşi viaţă din care au venit afară în acel pom, este singurul lucru pe care ele îl pot produce, este viaţa tulpinei originale!

85 Aceste picioare de lampă în totalitate se potrivesc la un mare vas măreţ, un mare deţinător măreţ, şi nouă diferite - şapte dulii diferite vin afară din aceasta. Şi când o face, fiecare din acele lumini erau trase de la resursa principală a vieţii ei. Şi lumina ei era deoarece ea a avut lumânarea ei înmuiată în acest butoi principal. Oh, ce tablou frumos al uneia din aceste şapte stele care prezintă aceea, cu viaţa lui în foc cu Duhul Sfânt aici. Şi el… prin credinţă, el arde cu Duhul Sfânt, şi viaţa lui este o lumânare - sau nu o lumânare, ci mucul de lumânare care este camuflată în Duhul Sfânt, în Cristos. Şi prin acel muc de lumânare, el îşi trage viaţa lui Dumnezeu afară, şi dă lumină Bisericii Lui! Oh, ce tablou al credinciosului adevărat! Ce fel de lumină dă? Acelaşi fel de lumină care era când prima lumină a fost aprinsă.

Când prima epocă a Bisericii a început, ea a fost Efes. Pavel era îngerul acelei

bisericii, una din stelele… Există şapte stele care înseamnă şapte îngeri, şapte mesageri. În această săptămână eu pot lua Scriptura şi istoria, şi să dovedesc că fiecare din acestea sunt adevărate cu fiecare înger. Şi fiecare înger a avut aceeaşi lumină. Este corect. Apoi chiar printre aceste epoci, acel măreţ va veni.

86 Observaţi, acum, ele trag din această ţeavă de ulei principal, lumina, viaţa, care este cufundată în Cristos. Voi sunteţi morţi. Viaţa voastră este ascunsă în Cristos prin - sau ascunsă în Dumnezeu prin Cristos, şi pecetluită cu Duhul Sfânt. Nu există cale deloc ca voi vreodată să vă îndepărtaţi de acolo. Cum o puteţi face? Nimeni nu se poate atinge de voi. Sfârşitul vieţii voastre arde cu Duhul Sfânt. Oh! Arzând într-o adunare. Unde este celălalt sfârşit al vieţii voastre? Cufundat în Cristos! Tu eşti mort şi ascuns în Cristos. Duhul Sfânt o blochează departe acolo, ca tu să poţi iar diavolul nu vă mai poate atinge! Amin! El poate bâzâi şi să facă zgomot. Chiar moartea însăşi nu vă poate atinge! „Oh, moarte, unde îţi este boldul? Unde îţi este biruinţa? Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne-a dat biruinţa prin Domnul Isus Cristos."

87 Să citim sfârşitul acestui verset.

> *… Şi fiind întors, am văzut şapte sfeşnice de aur; Şi în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur unul ca… Fiul omului…*

Doamne, voi aţi observat? Stele, sfeşnice, lămpi. Ce înseamnă aceasta? Ce înseamnă asta? Aceea dispensaţiune în care noi trăim este timpul nopţii. Lumânările şi luminile şi stelele înseamnă noapte. Şi ce face o stea? Ea reflectă lumina soarelui până ce soarele se întoarce. Binecuvântat fie Numele Domnului! Şi un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu reflectă ceva reflector, ceva stea, ceva pleavă. El reflectă razele de aur a lui Cristos către Biserică că El este Acelaşi şi El este viu şi El străluceşte peste mine! Amin. Aceea este lumina care el o reflectă. Steaua reflectă lumina soarelui. Vedeţi? De aceea, noi reflectăm Lumina Fiului lui Dumnezeu, făcând acelaşi lucru pe care El l-a făcut, dând lumina. Ce fel de lumină? Lumina Evangheliei către acei…

88 Acum, să-L privim doar puţin mai departe, aşa cum noi luăm restul din acest al 13-lea verset:

> *Şi în mijlocul…* [Acela este mijlocul.]*… sfeşnicilor de aur unul ca… Fiul omului, îmbrăcat cu o haină în jos până la picioare şi încins la piept cu un brâu de aur.*

Acum, aici este cea mai multă dovadă că această doctrină este a fi chiar în ziua Domnului. Voi L-aţi observat? El nu a fost un Preot în timpul acela. Nici nu a fost Împărat. El a fost un Judecător! Observaţi, un preot, marele preot, când el s-a dus în sanctuar, sau s-a dus înăuntru ca să slujească în serviciu, el se leagă pe sine în jurul taliei. Legând brâul lui în jurul taliei, înseamnă că el slujea: niciodată nu l-a legat peste umerii lui. Dar aici El vine afară, păşind afară cu brâul legat în jurul părţii de sus cu o eşarfă peste umerii Lui, încins în jurul pieptului, a inimii, cu un brâu de aur încins sus. Cine este acesta? Un procuror, un judecător. Judecătorul, cu brâul lui peste umerii lui, încins sus aici. Nu jos ca un preot. Vedeţi, aceea arată că El nu era în calitatea Lui de preot acum. Ioan s-a dus tot drumul acolo în ziua Domnului şi L-a văzut venind ca un Judecător.

89 Voi credeţi că El este un Judecător? [Adunarea răspunde: „Amin."] Să citim Ioan 5: 22 foarte repede şi noi vom vedea dacă El este un Judecător sau nu. Sfântul Ioan 5:22

> *Căci Tatăl nu judecă pe nici un om, ci a încredinţat toată judecata Fiului:*

Este corect? El este Judecătorul, Judecătorul suprem. Şi Ioan arătase că El nu era în ziua profeţiei lui ca un profet. Nici nu era El exact afară în zilele calităţii de Împărat. Dar El a fost în ziua Domnului ca un Judecător. Acum, câţi ştiu că preotul avea eşarfa lui - panglica lui - în jurul taliei lui care înseamnă că el a fost în serviciu? Oricine care citeşte Testamentele, care cunoaşte Vechiul Testament, cunoaşte aceea. Când un preot este încins în jur aici, el este în serviciu. El este un slujitor. Dar El a fost încins sus aici, un Judecător.

90 Să citim puţin mai departe:

> *… un brâu de aur era peste piept.*

Este corect. Sus în jur aici. El era un Judecător.

Acum, noi urmează să citim de slava înşeptită a Persoanei Lui. Oh, vai. Asta mă

face să strig înainte ca eu să ajung la ea. Observaţi. Oh, acesta este un lucru aşa de minunat! Doar ascultaţi.

Şi Capul Lui…

Acum priviţi. Acolo sunt şapte lucruri pe care El le menţionează: Capul Lui, părul Lui, ochii Lui, picioarele Lui, glasul Lui… Şapte lucruri pe care El le-a menţionat aici, slava înşeptită al lui Isus Cristos. Lăsaţi-mă să citesc.

Capul Lui şi părul Lui era alb ca lâna, aşa alb ca zăpada;… ochii Lui erau ca… flăcări de foc;

picioarele Lui ca… alama fină, aşa că dacă acestea ar fi fost arse în cuptor; şi glasul Lui… sunetul multor ape.

Şi El a avut în mâna Lui dreaptă şapte stele: şi din gura Lui ieşea o sabie cu două tăişuri: şi înfăţişarea Lui era precum soarele luminând în tăria lui.

Ce viziune. Ce a văzut el aici? Fiul lui Dumnezeu glorificat, şi un simbol. Acum, să fim doar gata acum.

91 Oh, vai. Eu am crezut că este nouă. Este numai opt. Nici nu am început încă. În ordine. Asta este bine. Acum, îmi pare rău pentru aceşti fraţi care stau în picioare. Aceasta mă face agitat să-i văd stând în picioare (Vedeţi?), deoarece ştiu că îi dor picioarele. Dacă aş fi ştiut o cale, fraţilor, sau ceva ce aş putea face, eu sigur aş face-o. Eu vreau ca voi să înţelegeţi că aceasta este aşa de rău. Şi mai rezistaţi puţin şi Dumnezeu să vă răsplătească abundent, este rugăciunea mea.

92 Acum, acum, observaţi. Primul lucru care îl observăm, Capul Lui şi părul Lui erau albe ca lâna. Capul Lui şi părul Lui erau albe ca lâna. Acum, asta nu înseamnă că El era în vârstă, care a făcut aceasta. Acela nu este motivul acesteia. El nu a fost în vârstă în a face aceasta. El a fost… Aceasta era din pricina experienţei şi a calificării şi a înţelepciunii Lui. Deoarece El este etern, iar cei veşnic nu poate îmbătrâni. Voi înţelegeţi?

Să întoarcem întâi şi noi Îl vom ilustra afară aici ca acesta, şi noi vom afla ce este El? Acum, să întoarcem la Daniel 7:9. Doar pentru un minut. Voi o să vedeţi acelaşi tablou în Daniel, unde El vine ca… Chiar aici ca în epoca antică. Şi aproape fiecare, şcolar Biblic, ştie exact unde noi. . . chiar acum, Daniel 7 şi versetul al 9-lea. Eu voi începe de la al 8-lea:

Şi eu am considerat cornul, şi iată, acolo a venit sus… un alt corn mic, înaintea căruia acolo au fost trei din cele dintâi cornuri smulse din rădăcini: şi, iată, în acest corn acolo au fost ochi ca… un om, şi o gură care vorbea lucruri mari.

Şi eu am privit până ce tronurile au fost aruncate jos…

Acum ascultaţi. Ascultaţi foarte atenţi, acum. Mă puteţi auzi în spate bine. Ziceţi: „Amin," dacă voi puteţi. [Adunarea răspunde: „Amin".] Eu am întrebat-o pe soţia mea, acolo în spate. Eu cred că acest microfon aici este… acesta-i cu mai multă viaţă în el, nu-i aşa? Eu strig prea tare în el, cred.

93 În ordine, acum Daniel 7:9.

Şi am privit până ce tronurile au fost aruncate jos, şi cel îmbătrânit de zile a şezut, a cărui îmbrăcăminte era albă ca zăpada, şi părul Capului Său a fost ca… lâna albă:… [Zilele antice]*… Tronul Lui era ca o flacără de foc, şi roţile Lui ca focul aprins.*

Un râu de foc curgea şi venea dinaintea Lui: şi mii de mii îi slujeau Lui, şi zece… de ori zece mii stăteau înaintea Lui: şi judecata a fost aşezată, şi cărţile au fost deschise.

Părul alb… Fiecare ştie că judecătorii din vechime în zilele antice, ca judecătorii englezi, au obişnuit să poarte o perucă albă ca zăpada. Câţi îşi amintesc aceea? Judecătorii bătrâni de antichitate au purtat o perucă albă, deoarece ei au fost… Şi aici este El arătându-se din nou. Şi Ioan este acolo în ziua Domnului. El L-a văzut ca Judecătorul (Amin!), nu ca Preot, nici ca Împărat, nici ca Profet, ci ca Judecător. „Tatăl," sfântul Ioan 5:22: „a încredinţat toată judecata Lui." Şi El judecă acum, vine să judece popoarele. Oh, căci în ziua aceea este când îl vedeţi voi în felul acela! Părul a fost aşa de alb ca zăpada. Daniel L-a văzut venind în zilele antice. Priviţi-L combinând aceste două

laolaltă. În ordine.

… şi judecata a fost aşezată şi cărţile au fost deschise.

94 *Şi am privit atunci din cauza… din cauza glasului cuvintelor măreţe care cornul:…* [Nu, eu am luat locul greşit, l-am luat eu?]

Daniel 7:9, da. Aici suntem noi:

… şi roţile lui…

Şi un râu de foc curgea înainte şi a venit din el: şi mii de mii au venit şi L-au slujit…

Şi am privit atunci din pricina glasului cuvintelor măreţe pe care le-a vorbit cornul: şi eu am privit chiar până ce fiara era ucisă şi trupul ei nimicit şi aruncat în flăcările arzătoare. [Uh.]

Cât privesc pe celelalte fiare, tuturora li s-au luat stăpânirea:… [Acelea sunt toate puterile şi împărăţia Neamurilor care vor cădea]*… totuşi vieţile lor au fost prelungite pentru o vreme şi un timp.*

Şi am văzut în viziunile de noapte, şi, iată, unul ca Fiul omului a venit în… norii cerului,… [Cum L-am văzut noi pe El venind în dimineaţa aceasta în versetul al 3-lea? Venind în norii cerului.]

… unul ca Fiul omului venind în norii cerului, şi a venit la Cel îmbătrânit de zile şi ei L-au adus aproape înaintea Lui.

Şi acolo Lui i-a fost dat o stăpânire, şi slavă, şi o împărăţie, şi toate popoarele, neamuri,… limbile, să-L slujească: această stăpânire, este o stăpânire veşnică, care nu va trece şi Împărăţia Lui va… Împărăţia Lui care nu va fi nimicită.

95 Veniţi la zilele antice al căror păr a fost alb ca lâna. Ioan s-a întors, şi el a văzut unul ca Fiul omului stând în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur, cu un păr alb ca zăpada. Judecătorul! Nu încins în jurul taliei. Ci încins în jurul piepţilor, sus aici. Un judecător! Cu eşarfa judecăţii peste umerii lui, El a stat cu un aur, pur, sfânt, brâu delicat, care ţine neprihănirea Lui - acoperitoarea Lui. El a fost acoperit de tot până la picioare. Priviţi la manifestarea înşeptită a slavei Persoanei Lui.

96 Acum, eu cred, al 14-lea verset.

Părul Lui… Capul Lui şi părul Lui era aşa alb ca lâna, aşa alb ca zăpada; şi ochii Lui au fost aşa… văpaie de foc.

Capul, părul… Ochii au fost ca flăcări de foc. Gândiţi-vă la aceasta! Acei ochi care erau odată întunecaţi cu lacrimi umane, acum au devenit flăcări de foc. În furie, El stă acolo ca un Judecător înfuriat. De ce L-aţi respins voi? Oh, păcătosule, gândeşte-te la aceasta. Gândeşte-te la aceasta membru de biserică doar căldicel. Gândeşte-te la asta catolicule, baptistule, prezbiterianule, penticostalule. Gândeşte-te catolicule şi la asta. Fecioara Maria a voastră a trebuit să meargă acolo sus la Cincizecime şi să primească Duhul Sfânt şi s-a clătinat şi a acţionat ca o femeie beată. Chiar mama adevărată a lui Cristos a trebuit să-L aibă înainte ca ea să fie autorizată pentru Cer. Cum veţi merge voi femeilor ca să obţineţi de acolo ceva fără aceea? Atunci gândiţi-vă la aceasta oameni, fiecare din voi.

97 Părul Lui şi ochii Lui care odată erau întunecaţi cu lacrimi umane, totuşi, eu vreau ca voi să observaţi ceva cu privire la aceşti ochi. Când El a fost pe Pământ, încă ei erau întunecaţi cu lacrimi ca un om, căci El a plâns la mormântul lui Lazăr. Corect. El a fost îmbrăcat şi plin de simpatie, în umanitatea Lui. El a fost Dumnezeu îmbrăcat în umilinţă, pentru ca să ia păcatul la o parte. Şi totuşi, dincolo de acea umanitate, El a avut ceva dincolo de El care putea privi drept jos în inima omului şi cunoştea totul despre el. De ce? Acolo era ceva înapoia Lui, totuşi El a fost îmbrăcat în carne muritoare.

Dar ei nu au ştiut cine era El: „Dacă nu credeţi," a spus El: „că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre." Este corect. „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeţi. Dar dacă Eu fac lucrările, credeţi lucrările, dacă voi nu Mă puteţi crede." Oh, cum a încercat El să ducă Mesajul la ei, Descoperirea. Putea să privească drept în jos în inima omului, ştia totul despre el. Oh, cum m-am gândit la aceea. Ochii aceia, care au pătruns odată peste munţi, a privit în faţa suferinţei, şi putea să plângă ca un om. Dar

totuşi, putea lua Duhul lui Dumnezeu dincolo de acea viziune acolo, şi să vadă toate lucrurile - lucruri care erau şi lucruri care au fost, şi lucruri care vor veni, prezicând sfârşitul de la început. Aceea este pentru că Dumnezeu a fost în spatele acelor ochi umani. Lăsaţi pe Dumnezeu să intre în viaţa voastră şi să ia controlul vostru şi El vă va arăta lucruri care vin. Pentru că acesta nu mai sunteţi voi. Acesta-i Duhul Sfânt în viaţa voastră, în spate acolo, privind prin acei ochi muritori ca să vadă lucruri.

98 Oh, slavă lui Dumnezeu! [Fratele Branham bate de trei ori din palme fericit.] „Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura, şi fii şi fiicele voastre vor profeţii! Tinerii voştri vor vedea vedenii, bătrânii voştri vor visa vise.” Aleluia! Uneori El trebuie să vă pună pe voi ca să dormiţi, aşa ca El să poată privi prin voi. Şi El cu siguranţă vă va arăta multe lucruri. „Tinerii voştri vor vedea vedenii, bătrânii voştri vor visa vise. Peste robii Mei şi roabele Mele voi turna Eu Duhul Sfânt.” Nu: „Peste diaconii Mei, şi peste păstori şi ai Mei…” „Ci peste oricine vrea! Peste toate făpturile Eu voi turna Duhul Meu.” [Fratele Branham şi adunarea strigă de bucurie.] Voi vă întrebaţi, poate, de ce eu strig aşa; dar asta vine în aceste Epoci ale Bisericilor.

99 Acolo a fost El, acei ochi. Şi amintiţi-vă, într-o zi acei ochi care erau odată întunecaţi cu lacrimi, acei ochi vor judeca. Acum, ei sunt ca flăcări de foc alergând încoace şi încolo peste tot pământul, şi nu există nimic să se întâmple ca El să nu ştie. Oh, vai, aceasta-i înregistrată… Alergând încoace şi încolo, de la un capăt la celălalt al pământului, privind fiecare mişcare, observând fiecare gând, ştiind tot ce facem noi, intenţiile inimii, ceea ce voi intenţionaţi să faceţi. El ştie totul despre aceasta. El ştie dacă voi Îl iubiţi. El ştie dacă intenţiile voastre sunt corecte ca să-L slujească. El ştie totul despre aceasta. Şi ce se va întâmpla când staţi în ziua aceea, când fiecare păcat va fi descoperit înaintea Lui, şi El stă acolo la Tronul Alb al judecăţii!

100 Dumnezeule, izbăveşte-mă din locul acela. Eu nu-l vreau. Când Dumnezeu păşeşte furios afară acolo, cu scântei de foc din ochii Lui neprihăniţi, peruca albă peste Capul Lui, în felul acela şi ochii scânteind cu foc, care cunoaşte fiecare gând din inimă şi tot ce aţi intenţionat să faceţi, oh, ascunde-mă acolo în Stânca Veacurilor, despicată pentru mine. Bătrânul ins, obişnuia să cânte: „Când lumea asta este în foc, stai lângă mine. Stai lângă mine. Lasă ca pieptul Tău să-mi fie perna mea. Ascunde-mă în Stânca Veacurilor.” „Dumnezeule, eu nu vreau judecata Ta. Eu nu vreau a Ta… Ceea ce eu vreau este mila Ta, Doamne. Dă-mi mila Ta. Nu dreptatea Ta. Doar dă-mi mila Ta. Nu legile Tale! Doar dă-mi mila Ta, Doamne. Aceea-i tot pentru ce eu pot pleda. Nimic nu aduc în braţele mele. Eu nu sunt bun, fără nici o valoare. Doar în simplitate înspre crucea Ta eu vin, oh Doamne.” Tot ce eu ştiu este că Unul a venit să-mi ia locul meu.

101 Priviţi la Personajul înşeptit al Fiinţei Lui, şi voi veţi vedea ce a făcut El.

> *Capul Lui… era alb ca zăpada;…* [ca lâna, păr alb]*… şi ochii Lui au fost ca…* [Să vedem.]*… Capul Lui a fost ca zăpada. Şi ochii Lui au fost ca flăcări de foc.*
>
> *Şi picioarele Lui semănau… alama fină, de parcă au ars într-un cuptor.*

Priviţi acum. Noi am observat unde este El acoperit, voi ştiţi. Acum priviţi. Capul Lui, ochii Lui şi acum El se duce în jos la picioarele Lui ca alama. Priviţi contrastul acelei imagini acolo, căci Ioan le-a văzut pe al lui Isus, iar Daniel le-a văzut pe cele ale imperiului lumii, în capul de aur şi aşa mai departe.

Priviţi ce a fost aceasta aici, stând acolo, alama. Despre ce vorbeşte alama? Alama vorbeşte despre judecată. Judecata Divină. Aceasta arată că scopul Lui deplin este să vină aici pe pământ ca Dumnezeu, ca să fie făcut trup. Şi El a murit pentru noi şi a luat judecata lui Dumnezeu, judecata Divină şi a primit o împărăţie care este alamă şi solidă, şi ea nu poate fi mutată. Nimic nu este mai tare ca alama. Ei încă nu au găsit nimic care îl va căli.

102 Judecata. Alama vorbeşte despre judecata Divină care a trecut. Priviţi la şarpele de alamă din pustie. Ce a reprezentat acel şarpe de alamă? Şarpele a reprezentat păcatul, dar fiind de alamă… Judecata a trecut deja peste păcat.

Acum, observaţi de asemenea în zilele lui Ilie, când ei au respins pe Ilie ca profet - acea aţă micuţă a epocii bisericii antice. Într-una din aceste zile voi aduce şi vă voi arăta cum Israel a avut de asemenea şapte epoci ale bisericii, şi se tipizează exact cu acestea. Şi în epocile bisericii lor, în zilele lui Ilie, ei l-au refuzat. Şi acolo sunt trei ani şi jumătate

acolo în care nu era ploaie. Şi profetul antic a zis că cerurile arătau ca alama - judecata Divină peste naţiuni din pricina respingerii lui Dumnezeu şi a ascultării de Izabela.

103 Alama de asemenea reprezenta judecata Divină pe altar unde jertfa a fost ucisă, altarul de alamă. Chiar temelia a fost de alamă, judecata. El a călcat teascul mâniei lui Dumnezeu şi a luat judecata noastră asupra Lui. Întoarceţi la Apocalipsa 19:15, numai un minut. Să vedem ce a făcut El. Apocalipsa 19 şi 15, să citim numai un minut, dacă o pot găsi. Da. Să vedem, cam de la versetul al 12-lea.

> *Ochii Lui au fost… văpaie de foc, şi pe Capul Lui era o cunună, şi multe cununi; şi El a avut un nume scris, pe care nici un om nu-l cunoaşte, ci… El însuşi.*
>
> *Şi El era îmbrăcat, iar îmbrăcămintea îi era înmuiată în Sânge: şi Numele Lui era chemat Cuvântul lui Dumnezeu…* (Acum, amintiţi-vă. Numele Lui nu era Cuvântul lui Dumnezeu. Numele Lui era chemat aşa. Vedeţi?)*… Numele Lui era chemat Cuvântul lui Dumnezeu.*
>
> *Şi armatele… din ceruri… armatele care erau în ceruri L-au urmat pe cai albi, îmbrăcaţi în pânză fină, albă şi curată.*
>
> *Şi din gura Lui a mers o sabie ascuţită, care cu ea El va lovi naţiunile: şi El le va stăpâni cu un toiag de fier: şi El va călca…* [Ce-i aceea?]*… a călcat teascul furiei a Atotputernicului Dumnezeu.*

104 Ce a făcut El? Mânia lui Dumnezeu a fost peste noi din pricină că am fost păcătoşi. Este corect? Nici unul nu se poate salva. Nu există nimic ce noi putem face. Noi toţi am fost născuţi în păcat, formaţi în nedreptate, venind în lume spunând minciuni. Şi ce a făcut El? El a venit pe pământ (Aleluia!), şi a călcat teascul. Toată mânia Atotputernicului Dumnezeu a fost turnată peste El! „Tu eşti vrednic, oh Miel al lui Dumnezeu, căci Tu ai fost ucis;" luând păcatele lumii asupra Lui şi El a purtat păcatele noastre. Şi Dumnezeu a turnat mânia furiei lui Dumnezeu peste El. Şi"El a fost lovit pentru nelegiuirile noastre, rănit pentru nedreptatea noastră. Pedeapsa care ne dă pacea a fost peste El, şi prin rănile Lui noi am fost vindecaţi." Niciodată un om nu a murit ca acel Om! El a suferit încât sângele şi apa s-au separat în trupul Lui şi picuri de sânge au ieşit din fruntea Lui înainte de moartea Lui.

> *… teascul furiei Atotputernicului Dumnezeu.*

Într-o zi acele picioare de alamă, de dreptate (Glorie!), când El vine ca Judecător, El va călca anticristul şi pe toţi duşmanii Lui! Aleluia! El va umbla de la un capăt la celălalt al Pământului cu un toiag de fier în mâna Lui! Amin! Oh, pocăieşte-te, prieten păcătos, în timp ce ai şansa să te pocăieşti. Voi încercaţi să-l daţi la o parte şi credeţi că aceasta-i doar o povestioară care nu se va întâmpla. Se va întâmpla! „Aceasta doar nu se putea întâmpla cu mine." Aceasta se va întâmpla chiar cu tine.

105 Picioarele de alamă vor călca jos duşmanii Lui, deoarece El a suferit şi a călcat teascul mâniei furiei lui Dumnezeu, ca să plătească pentru păcatele voastre. Şi atunci noi vinovaţi, sărmani, viermi mizerabili, aşa cum suntem, ne ridicăm nasul şi citim un fel de carte ateistă, şi încercăm să ne gândim că nu există Dumnezeu, şi spuneţi: „Nu există nimic ca aceasta, şi judecata nu poate veni." El va lua acele picioare de alamă şi îi va zdrobi pe duşmanii Lui! El va trece peste anticrist! El va lua acele Biserici nelegiuite şi le aruncă în eternitate acolo, undeva în focul arzător, unde ele vor fi mistuite şi vor dispărea. Şi El va domni pe pământ, El şi Biserica Lui pentru totdeauna! Glorie!

106 Capul alb ca lâna, neprihănire, experienţă, înţelepciune. În vârstă, alb, vorbeşte despre înţelepciune, bătrân, eleganţă, suficienţă. El ştie ce face. El este Izvorul înţelepciunii. El este Izvorul de experienţă. El este Izvorul fiecărui lucru bun. De aceea, El este reprezentat ca înainte, Fiul omului a fost îmbrăcat cu acest păr alb atârnându-i în jos. Daniel L-a văzut cu şapte sute de ani înainte şi a zis că El a fost în zilele antice. Unul ca Fiul omului, a venit în putere şi s-a unit cu aceste zile antice, şi Judecata s-a aşezat!

107 Acum, vreau să vă întreb ceva. Eu vă vorbesc vouă, biserică căldicică. Zece fecioare s-au dus să întâlnească pe Domnul. Cinci din ele au fost înţelepte, cinci neînţelepte - aşa cum noi am văzut în această dimineaţă, care a altoit pomul. Acum amintiţi-vă, aşa cum ele s-au dus să întâlnească pe Dumnezeu… Acum priviţi, Biblia a spus: „Cărţile au fost deschise." Daniel 7:9: „Cărţile au fost deschise." Aceea este cartea păcătosului. „Şi o altă carte s-a deschis." Cine a venit cu El? Biserica din răpire. Oh! [Fratele Branham bate

din palme o dată.] Zeci de mii de ori mii, mii de mii au venit cu El şi L-au slujit - Soţia Lui, Mireasa! Oh, glorie! Soţia Lui a venit cu El. Biserica!

Judecata s-a aşezat. Şi cărţile au fost deschise. Şi o altă carte a fost deschisă, care au fost fecioarele adormite. Şi fiecare om a fost astfel judecat din carte. Voi veţi fi întrebaţi să daţi un motiv de ce voi nu, şi apoi atunci ce? Voi ştiţi mai bine acum. Voi ştiţi mai bine. Voi poate nu aţi ştiut-o înainte, dar o ştiţi acum. Vedeţi. „Dacă neprihănitul va fi salvat cu greu, unde va apărea acel păcătos şi persoană neevlavioasă?" Acela care respinge… Ştie mai bine şi apoi respinge, unde vor apărea ei? Picioarele Lui ca alama, judecata Divină.

108 Acum, să vedem. Noi curând vom… Repede jos la capătul paginii acum.

… părul ca lâna… şi ochii Lui au fost… flăcări de foc.

Şi picioarele Lui ca alama… arsă într-un cuptor.

Şi glasul Lui… sunetul multor ape.

Glas al multor ape. Ce reprezintă apele? Dacă voi vreţi s-o scrieţi jos, întoarceţi la Apocalipsa 17:15; şi voi veţi afla că Biblia a spus: „Apele care le-ai văzut… sunt noroade şi glasuri, şi popoare, şi limbi." În ordine. „Glasul…" Ce lucru oribil pentru un suflet abătut pe marea vieţii, fără un pilot ca să-l conducă, dezlegat, plutind cu fluxurile, ca să asculte la urletul marilor cascade, căderile de apă! Ce lucru oribil va fi aceasta cu un suflet alunecat...

Glas al multor ape! Ce este Glasul Lui? Este Judecata, glasul slujitorilor, prin Duhul Sfânt care a strigat către oameni în fiecare epocă, stând acolo! Glasul multor ape a strigat! Noroade şi gloate. Glasul celor şapte stele în mâna Lui la fiecare epocă a Bisericii. Predicând Botezul Duhului Sfânt, Botezul în Numele lui Isus, Vorbirea în limbi, Puterea lui Dumnezeu, Învierea lui Cristos, A doua Venire, Judecata Divină. Glasul multor ape au ieşit din acest unul care semăna cu Fiul omului! Multe ape!

109 Cum ar fi să ştiţi că voi şedeţi în adunare şi voi auziţi că ar trebui să ajungeţi corecţi cu Dumnezeu şi să primiţi Duhul Sfânt; şi un suflet abătut să audă acel glas vorbind în adunarea aceea, în care voi şedeţi şi auziţi Judecata lui Dumnezeu predicată şi o refuzaţi, marile căderi de apă doar vă vor aparţine, marile cascade, care vă vor duce în sentinţa voastră eternă.

Glasul multor ape, al patrulea personaj al Lui, Glasul multor ape… Cum o veţi face când aceasta este înregistrată în slavă, când glasul din seara aceasta este înregistrat? Glasul vostru este înregistrat. Gândurile voastre sunt înregistrate. „Aşa cum un om gândeşte în inima lui, aşa este el." Observaţi, glasul vostru este mai tare în ceruri decât al vostru… Eu vreau să spun, gândurile voastre sunt mai tari în ceruri decât cum este glasul vostru pe pământ. Desigur ele sunt. Dumnezeu cunoaşte gândurile şi intenţiile inimii. El ştie totul despre asta.

El a spus fariseilor: „Voi făţarnicilor! Cum puteţi vorbi lucruri bune, când din prisosul inimii vorbeşte gura, chemându-Mă, 'Stăpân, bun,' şi ştiu că Eu pot privi drept prin voi şi văd că voi sunteţi făţarnici. Voi nu vreţi să spuneţi aceea."

Oh, ce va fi în ziua aceea când acel Glas tună din multe ape, multe Epoci ale Bisericilor înfăţişându-se.

110 Acum, eu vreau să vă întreb altceva. Lăsaţi-mă să vă spun ceva vouă, oamenilor care sunteţi salvaţi. Lăsaţi-mă să v-o spun.

Acum, tu suflet abătut, tu sărman alunecat care ai alunecat peste acea cascadă mare acolo, ai grijă. Acesta va fi un lucru oribil când tu vei şti că acolo nu mai este salvare pentru tine atunci. Tu nu poţi fi salvat atunci. Tu ştii că osânda ta stă chiar înaintea ta. Când tu ştii, în câteva minute, tu vei auzi acel Glas vorbindu-ţi: „Depărtează-te de Mine, tu lucrător al fărădelegii în focul veşnic care este pregătit pentru diavolii şi îngerii lui." Tu vei ştii când tu auzi acele căderi mari de apă, un urlet al acelor glasuri din aceste adunări, în timp ce tu pleci afară din ele. Oh, ce lucru oribil! Ce coşmar! Să nu lăsaţi să vi se întâmple oamenilor. Pocăiţi-vă! Fiţi corecţi cu Dumnezeu chiar acum, în timpul în care voi puteţi ajunge corecţi.

111 Acum, vreau să vă întreb altceva. Ce poate fi mai dulce pentru un om care este ancorat, decât să şadă sub pomul pentru totdeauna verde pentru a asculta la susurul pârâului? Oh! Aceea-i Biserica, şezând în locurile cereşti cu Glasul lui Dumnezeu şuşotind

dulce şi vorbindu-i. Vedeţi ce este? Este o condamnare pentru păcătos dar o binecuvântare pentru cel salvat. Un om care şi-a ancorat cu siguranţă vasul pe Stâncă, Cristos Isus, doar stă şi ascultă, cum poate el să se odihnească. Intraţi în acea odihnă.

Cum îmi place să ajung unde apele murmură. Dacă noi vreodată mergem la pescuit, sau orice, eu de obicei încerc să găsesc un loc unde apele murmură, deoarece ele vă fac să vă odihniţi. Voi o auziţi doar vorbind toată noaptea. Oh, vai.

112 Nu este minunat că voi puteţi într-adevăr să vă ancoraţi sufletul vostru în Cristos, într-un astfel de loc, până când voi ajungeţi liniştiţi înaintea Lui şi să auziţi Glasul Lui vorbindu-vă? „Eu sunt Domnul care te vindecă. Eu sunt Domnul care îţi dă Viaţă Eternă. Eu te iubesc. Eu te cunosc înainte de întemeierea lumii. Eu ţi-am pus numele tău în Carte. Tu eşti al Meu. Nu te teme. Eu sunt. Nu-ţi fie teamă. Eu sunt cu tine.” Atunci eu cânt:

Eu mi-am ancorat sufletul meu într-un cer de odihnă,

Să nu mai navighez pe mările sălbatice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul adânc furtunos,

Dar în Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Amintiţi-vă, tocmai Glasul care vă vorbeşte liniştit va condamna păcătosul. Tocmai potopul care a salvat pe Noe a distrus păcătosul. Înţelegeţi ce vreau să spun? Glasul multor ape…

113 Priviţi acum, părul ca lâna şi ochii ca flăcări de foc, picioarele ca alama, şi un glas al multor ape.

Şi El a avut în mâna Lui dreaptă şapte stele:…

Şapte stele. Acum să luăm versetul 20 chiar aici.

Şi taina celor şapte stele pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă şi cele şapte sfeşnice de aur. Cele şapte stele sunt şapte îngeri… [sau şapte mesageri, şapte slujitori]*… ai celor şapte Biserici: şi cele şapte sfeşnice pe care tu le vezi sunt cele şapte Biserici.*

El o interpretează pentru el, astfel ca acolo să nu fie nici o greşeală, un înger pentru fiecare epocă a Bisericii… Oh, aceea va fi minunat în această săptămână, când noi mergem înapoi acolo în istorie, şi îi alegem pe acei îngeri, şi să vedem tocmai slujba pe care ei au avut-o. Ei au avut aceeaşi slujbă, exact la fel, de-a lungul epocii în acea biserică mică.

114 Cu câtva timp în urmă, cineva a spus: „Tu cunoşti că Biserica catolică, acesta-i un lucru bun şi că ea este Biserica adevărată, deoarece a suportat toate greutăţile în timpul epocilor.”

Eu am spus: „Aceea nu este o taină, când ea a avut tot guvernul şi orice altceva în spatele ei, cum ea a stat, şi a suflat furtunile. Dar taina pentru mine este cum acea minoritate mică a putut vreodată să reziste furtunile, căci au fost tăiaţi cu fierăstrăul în bucăţi şi aruncaţi la lei şi puşi pe tărgi şi mâncaţi şi arşi şi omorâţi şi orice altceva - şi cum ei au supravieţuit tuturor acestor încercări.” Aceasta arată că mâna lui Dumnezeu a fost cu ei. Asta-i tot. Şi încă astăzi lumina ei arde. Amin! Da, domnule.

115 Acum cele şapte stele care sunt în mâna Mea dreaptă… El a avut şapte stele în mâna Lui dreaptă, care înseamnă cei şapte slujitori ai celor Şapte Epoci. Oh, este minunat, cum noi mergem înapoi şi luăm slujitorul care a adus Mesajul la Biserica Efes, şi slujitorul care a adus Mesajul şi a ţinut de acesta până la moarte, drept în jos până la Biserica Smirna şi până la Biserica Pergam, Tiatira şi în jos de-a lungul epocii, chiar în epoca aceasta de acum. Slujitorii care au ţinut şi au adus Lumina şi au păstrat-o aşa cum a fost cea originală de la început, şi prin care au adus Lumina, El îi ţine în mâna Lui dreaptă.

Gândiţi-vă. Mâna dreaptă nu înseamnă chiar… Ca şi Cristos şezând la mâna dreaptă al lui Dumnezeu, asta nu înseamnă că Dumnezeu are o mână dreaptă, deoarece Dumnezeu este un Duh. Dar Cristos a fost la mâna dreaptă a puterii. Omul de la mâna voastră dreaptă, insul care stă alături de voi, cel mai aproape de voi…

116 Şi amintiţi-vă, şapte stele au fost în mâna Lui. Doar amintiţi-vă. Ei au tras curentul lor, lumina lor, din El. Ei au fost complet sub controlul Lui, în mâna Lui dreaptă. Oh.

Orice slujitor adevărat al lui Dumnezeu este la fel. Cine îl poate răni? Cine-i poate răni? Aşa cum unul din îngeri a strigat înapoi acolo la început… Amintiţi-vă, un „înger" înseamnă „mesager." Noi vom intra în acele lucruri adânci mai târziu în săptămână. Un „înger" înseamnă un „mesager." Şi El a spus: „Ce poate să ne separe de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos?" Poate boala? Poate primejdia? Poate sărăcia? Poate sabia? Poate moartea? „Eu sunt convins," a spus Pavel: „căci nu există nimic ce ne poate separa de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos." Căci noi suntem complet predaţi în mâna Lui dreaptă.

Cineva le spune: „Fanatic sfânt, fanatic sfânt." Aceea nu îi deranjează câtuşi de puţin. „Tu eşti un fanatic religios." Ei nici măcar nu o aud. Ei sunt complet cedaţi iar viaţa lor se trage din braţul drept al puterii Lui, reflectând lumina lui în bunătate, blândeţe, gentilitate şi răbdare. Semne, minuni şi miracole, lăsaţi ca lumea să o cheme vrăjitorie, indiferent cum vor ei s-o cheme. Nu face nici o diferenţă, deoarece noi ştim că suntem cedaţi în mâna Lui dreaptă. Nu este minunat? Doamne!

117 Acum, să ne grăbim, deoarece noi nu vrem să vă epuizăm. „În mâna Lui, şapte stele." Acum, cea de-a şaptea şi ultima reprezentare a Persoanei Lui…

> *… şi din gura Lui se duce o sabie ascuţită cu două tăişuri:* [Vreau să spun că este a şasea]*… din gura Lui se duce o sabie cu două tăişuri:…*

Acum, glasul multor ape. Şi din gura Lui… În mâna Lui dreaptă El a avut stelele şi din gura Lui s-a dus o sabie ascuţită cu două tăişuri…

Acum, voi ştiţi ce este sabia cu două tăişuri din Biblie? S-o luăm doar, astfel ca voi să ştiţi. Luaţi Evrei 4:2, doar drept înapoi, o pagină sau două, şi noi o vom avea. Vedeţi? Evrei este doar în spate la Apocalipsa aici. Iuda, şi apoi Evrei. Acum, citiţi-o atenţi acum. Evrei, al 4-lea capitol din Evrei. Aici suntem. În ordine. Evrei al capitolul 4-lea şi al 12-lea verset.

> *Căci Cuvântul lui Dumnezeu este iute, şi mai puternic, şi mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri, pătrunzând chiar să despartă sufletul şi duhul, şi încheieturile şi măduva, şi este un discernător al gândurilor şi intenţiilor inimii.*

Şi atunci ei vă numesc un telepatist. Acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu făcut manifest în Biserica Lui, mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri.

118 Spune, eu doar s-a întâmplat să mă gândesc la ceva. Eu nu ştiu dacă am scris o Scrip… Mergeţi în Apocalipsa 19, doar un minut. Să o luăm din nou. Eu cred că este corect. Poate Apocalipsa 19, cam de al 11-lea:

> *Şi eu am văzut cerul deschis, şi iată un cal alb;…* [Aici vine din nou albul, judecata.]*… şi Cel care a şezut pe el a fost numit Credincios şi Adevărat şi în neprihănire El judecă şi face război…* [Voi ştiţi cine era acela, nu? În ordine.]
>
> *Ochii Lui au fost… o văpaie de foc,…* [Cine era El?]*… şi pe Capul Lui era… coroane;…* [Oh, oh, El a venit acolo din Împărăţie acum.]*… şi El avea… şi El avea un Nume scris, pe care nici un om nu-l ştia, decât… Însuşi.*
>
> *Şi El era îmbrăcat cu o haină înmuiată în Sânge; şi Numele Lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu!*

Ce a ieşit din gura Lui? Cine s-a dus? Călăreţul pe calul alb. În Apocalipsa… de asemenea 7, când… Eu cred că 8. Când calul alb… nu, este 6. Când călăreţul de pe calul alb s-a dus înainte, i-a fost dat un arc, ca să biruiască, şi să cucerească.

119 Şi o sabie a ieşit din gura lui. Ce a fost el? Călăreţul pe calul alb din Apocalipsa. Observaţi, sabia. „Afară din gura Lui a mers o sabie cu două tăişuri," Cuvântul. Şi în final, prin Cuvântul Lui, când el este făcut manifest la toţi fiii lui Dumnezeu, El va străbate fiecare naţiune, purtând Cuvântul Lui prin această sabie ascuţită. Priviţi aici ce s-a întâmplat, aşa cum noi o luăm:

> *Şi… în mâna Lui dreaptă… şi din gura Lui s-a dus o sabie cu două tăişuri: şi înfăţişarea Lui era precum soarele strălucind în tăria sa.*

O sabie ascuţită cu două tăişuri. Ce s-a dus din gura acestei Persoane? Cuvântul lui Dumnezeu! El este o sabie ascuţită cu două tăişuri. Ce face el? Discerne gândurile inimii, intenţiile… Se duce chiar mai adânc în carne, pătrunde în trup, în celulele sângelui, în os,

chiar jos în măduva osului, drept dincolo de aceea, chiar un discernător al gândurilor şi intenţiilor inimii. Aceea-i ce Cuvântul lui Dumnezeu face.

120 „Şi Cuvântul s-a făcut trup, şi a locuit printre noi.” Şi acum Cuvântul s-a făcut trup în Biserica Lui, locuind printre noi: îngerii Lui în mâna Lui, slujiind. Dumnezeu depinde de Biserica Lui! Dumnezeu se bizuie pe noi în această epocă, ca să aducem această Evanghelie la o muritoare lume tradiţională, stăpânită de păgâni. Dumnezeu îşi pune sarcina peste mine şi peste tine. Vai de noi, dacă păgânii mor fără să cunoască aceasta! Oh, ei au dus scrierea, citirea şi aritmetica şi câteva broşuri religioase. Şi ei nu îi mai fac decât o grămadă de prozeliţi. Eu mă refer la Evanghelie. Evanghelia nu este numai Cuvântul. Pavel a spus aşa! Pavel a spus că Evanghelia nu a venit la noi numai prin cuvânt, ci ceea ce acel Cuvântul a manifestat.

Când Cuvântul prin Duhul Sfânt… Cuvântul este plantat în inimă, care este Duhul Sfânt şi produce ceea ce Cuvântul zice că va fi. Şi Cuvântul poate discerne gândurile inimii! Glorie! Oh, vai! [Fratele Branham bate de patru ori pe amvon.] Oh. Un discernător al gândurilor şi intenţiilor inimii, Cuvântul o face.

121 Se duce din gura Lui, o sabie ascuţită cu două tăişuri, treziţi-vă păgânilor… Ceva are să se întâmple într-una din aceste zile. Da. Cuvântul lui Dumnezeu. Numele Lui a fost Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul manifestat. Priviţi. Isus a spus: „Mergeţi în toată lumea…” Marcu 16, ultimul Lui salut către Biserică, înainte ca El să se întoarcă pentru a se descoperi în epoca Bisericii. El a însărcinat Biserica: „Mergeţi în toată lumea, şi predicaţi Evanghelia la fiecare făptură.” Ce? Predicaţi Evanghelia! Marcu 16: „Predicaţi Evanghelia la fiecare făptură.” Ce este aceea? Cu alte cuvinte: „Demonstraţi Puterea Duhului Sfânt căci ea trebuie să fie.”

122 Acum priviţi. Nu doar învăţaţi Cuvântul. El nu a spus să mergeţi să învăţaţi Cuvântul. El a spus: „Mergeţi, predicaţi Evanghelia.” Nu învăţaţi Evanghelia ci predicaţi Evanghelia.

> *Şi aceste semne îi vor urma pe cei care cred această Evanghelie; în Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi;*
>
> *Dacă ei ar lua un şarpe; sau beau un lucru de moarte, acesta nu i-ar vătăma pe ei; dacă ei… îşi vor pune mâinile peste bolnavi,… ei se vor însănătoşi.*
>
> *… şi ei au mers înainte,* [a spus Scriptura] *predicând pretutindeni, Domnul lucrând cu ei… confirmând Cuvântul cu semnele urmând…*

Aceasta este Evanghelia, Evanghelia în manifestare. Aceste semne îi vor urma. Cât de mult? Până la sfârşitul lumii, la fiecare epocă. Acolo-i acea minoritate micuţă, trecând în jos, ţinând Lumina aceea. Nu-i de mirare că Isus a spus: „Nu te teme, turmă mică. Este voia bună a Tatălui vostru să vă dea Împărăţia.” Turma cea mică. Întotdeauna, minoritatea; nu majoritatea.

123 În ordine, acum încă un citat şi noi vom lua versetul al 20-lea. Astfel acum, să vedem aici, în acest verset de aici. Acum, al 16-lea…

> *Şi El a avut în mâna Lui şapte stele…*

Acum, să luăm… şi… înfăţişarea Lui.

> *… din gura Lui a ieşit o sabie ascuţită cu două tăişuri: şi înfăţişarea Lui era ca şi soarelui lucind în tăria lui.*

Dacă întoarceţi la… Să vedem, Matei 17. Să luăm doar chiar de aici, în timp ce noi suntem la aceasta, astfel noi doar trecem prin aceasta… Şi mulţi din acei oameni care vorbesc despre aceasta, sau o scriu jos, noi doar îi lăsăm să o citească. Astfel, noi vom ştii. Matei 17, în ordine.

> *… după şase zile Isus a dus pe Petru, Iacob, şi Ioan… deoparte într-un munte înalt.*
>
> *Şi a fost transformat înaintea lor: şi Faţa Lui a strălucit ca soarele, şi îmbrăcămintea Lui era albă ca lumina.*

El a fost transformat. Ce a făcut El? El Însuşi a trecut în transformare acolo în ziua venirii Lui.

124 Acum priviţi, doar câteva ore înainte de aceasta, Isus a dat acest citat, în urmă aici în capitolul următor. „Adevărat vă spun Eu vouă, că unii care stau aici…” Câţi cunoaşteţi ce urmează eu să zic? „Unii care stau aici nu vor trece, nu mor, până ce ei văd pe Fiul omului venind în slavă.” Este asta corect? Şi El a luat pe Petru, Iacob şi Ioan, trei martori, căci în Vechiul Testament fiecare cuvânt a fost stabilit prin trei martori, şi i-a luat sus pe munte.

Observaţi ce a venit întâi. Oh, eu doar nu mă pot opri chiar aici. Eu doar trebuie să o iau. Priviţi. Care este primul lucru pe care l-au făcut ei? Ei au luat pe Isus sus pe munte - sau El I-a luat sus. Şi El a fost transfigurat înaintea lor, transformat. Haina Lui a strălucit ca soarele în puterea lui. Şi acolo a apărut lângă El Moise şi Ilie. În ce formă vine Fiul omului acum? Şi întâi va apărea Moise şi Ilie.

125 Acum observaţi. Înainte ca Isus să se întoarcă pe Pământ… Acum asta este puţin înainte de timp, dar Duhul lui Ilie se va întoarce înapoi pe pământ să întoarcă inimile copiilor înapoi la părinţi. Biblia spune aşa. Isus l-a văzut aici. Apostolii l-au văzut aici, rânduirea venirii Fiului omului glorificat. El este să fie glorificat şi vine înapoi. Primul lucru înainte ca ei să-L vadă era ce? Ilie! Apoi ce? Moise! Israel întorcându-se acolo, ţinătorii de legi, şi apoi Fiul omului glorificat. Aleluia! [Fratele Branham bate din palme o dată.] Vedeţi voi ordinea venirii Lui? Duhul lui Ilie, sau martorul epocii Bisericii din urmă (Vedeţi?), venind în putere ca să-L manifeste.

126 Apoi cei o sută patruzeci şi patru de mii de Iudei se adună pe muntele Sinai… Unde Israel a devenit o naţiune însăşi, cea mai veche naţiune din lume, cel mai vechi steag din lume, are propria ei naţiune, propriul lor steag, propria lor armată, proprii lor bani, şi orice altceva. Ei sunt unul din membrii ligii naţiunilor, deoarece ei sunt o naţiune. Isus a spus că ei niciodată nu vor mai fi lepădaţi până ce toate lucrurile au fost împlinite.

Tainele despre cum că grămada de iudei… Persecutaţi pretutindeni, daţi afară, goniţi şi respinşi, ca Biserica, jos prin aceste epoci de respingere. Şi totuşi, Isus a spus: „Când voi vedeţi smochinul producând bobocii lui, [Acea naţiune întorcându-se înapoi să fie o naţiune din nou.] timpul este aproape. Chiar la uşă! Adevărat vă spun Eu, generaţia aceasta nu va trece până ce toate aceste lucruri se vor împlini.” Rasa, poporul acesta nu va trece. Hitler a încercat să-l ucidă. Musolini a încercat să-l ucidă. Stalin a încercat să-l ucidă, oricine altcineva. Dar ei nu vor fi desființați, sau izgoniţi de pe pământ! Ei vor fi un popor şi o naţiune, stând acolo! Amin!

Acolo va veni Moise şi Ilie. Oh. Sper că voi o înţelegeţi.

127 În ordine. Soarele strălucind în tăria lui, înfăţişarea Lui, transformat, transfigurat. Acum, un alt lucru, în Apocalipsa 21:23, dacă voi vreţi să scrieţi, în Noul Ierusalim (21: 23), El este Mielul care este în Cetate, care este Lumina de acolo, strălucind. Căci ei nu au nevoie de lumină în Cetate. Soarele nu va răsări în Ea, deoarece Mielul care este în mijlocul Cetăţii va fi Lumina de acolo. Şi naţiunile care sunt salvate vor umbla în Lumina Mielului! Amin. El este Lumina Mielului. Oh, nu vă bucuraţi de aceea? [„Amin”]

Nu numai că este aceea, ci El este de asemenea în venirea (Ioan L-a văzut în ziua Domnului), Soarelui neprihănirii. Să mergem în Maleahi. Maleahi, ultimul profet al Vechiului Testament, Maleahi, capitolul 4.

128 Am o mică povestire să spun despre soţia mea preţioasă care şade în spate acolo. Eu i-am dat un timp dificil înainte ca noi să fim căsătoriţi; am încercat să aranjez aceasta după ce ne-am căsătorit. Şi nu ştiam dacă vroiam să mă căsătoresc din nou sau nu, şi astfel ea a ajuns cu totul disperată. Şi m-am gândit că ea era o fată prea bună s-o las să se ducă, să las pe cineva mai bun să se căsătorească cu ea, care îi va purta de grijă. Şi mă gândeam că nu eram vrednic de ea; şi eu nu sunt, din pricina bunătăţii ei, oricum. Astfel ea a fost tot sfâşiată şi eu nu ştiam ce să fac. Aceasta a fost cu ani în urmă, aproape cu douăzeci de ani în urmă. Ea a ajuns aşa de sfâşiată, ea a început să plângă zi şi noapte. Şi eu încercam să fug de ea, nu pentru că nu o iubeam, pentru că nu vroiam să-i iau timpul ei; deoarece, s-o las să o afle cineva, un om bun, deoarece ea este o fată prea bună doar să o las să se ducă în felul acela, şi eu să iau - şi doar să merg cu ea şi lucruri ca acelea. Şi eu m-am gândit că ea mă iubeşte, şi eu am ştiut că o iubesc. Astfel atunci m-am gândit. „Păi, eu voi încerca să… Eu îmi voi lua o dată cu o altă fată, şi să ies cu ea, şi s-o las să se simtă rău cu privire la mine.” Dar am preferat să o calmez. Am urât să fac asta, grozav de rău. Ea a ajuns cu totul sfâşiată. Eu i-am spus, am zis: „Tu eşti o fată prea bună. Eu nu vreau să iau timpul tău în felul acela.”

Şi ea a spus: „Dar eu te iubesc, Bill, şi eşti singurul pe care pot să-l iubesc.” A spus: „Eu întotdeauna te-am iubit.”

Am spus: „Eu apreciez aceea. Dar,” am zis: „eu sunt pustnic.” Am spus: „Eu voi trăi doar ca un pustnic. Vezi. Eu nu mă voi mai căsători, deloc.”

129 Şi ea era aşa de abătută de asta, ştiţi voi, sărmanul omuleţ. Şi ea s-a dus afară în şopron. Şi a ajuns acolo, şi s-a dus jos pe genunchi, spunând: „Doamne, eu nu ştiu ce să fac. Eu nu vreau să nu mă supun Ţie, şi totuşi, eu îl iubesc pe Bill. Şi eu nu ştiu ce să fac. Doamne, vrei Tu să-mi dai o mică consolare? Vrei Tu doar să mă ajuţi puţin? Eu niciodată nu Ţi-am cerut aceasta înainte în viaţa mea, Doamne, şi eu cred că niciodată nu am să Ţi-o mai cer din nou, dar dacă Tu vrei să mă ajuţi, lasă-mă să deschid Biblia aceasta, şi Tu să-mi dai o Scriptură… Eu am auzit oameni care ziceau că Tu faci aceea.” Şi când ea a deschis-o, era Maleahi 4:

> *Iată Eu vă dau… sau Eu vă voi trimite pe Ilie profetul, înainte… acea zi înfricoşătoare a Domnului.*

Ea a spus: „Eu m-am ridicat de acolo doar aşa de bine mulţumită căci noi urmează să ne căsătorim ca oricare.” Vedeţi?

> *Căci, iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor: şi toţi cei mândri, da,… toţi din ei care fac păcat, vor fi ca miriştea: şi ziua… vine care îi va arde, zice DOMNUL oştirilor, şi aceasta nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.*
>
> *Dar pentru voi care vă temeţi de Numele Meu… Soarele…* [S-o-a-r-e-l-e]… *va răsări Soarele neprihănirii cu vindecare în aripile Lui;…*

130 Soarele strălucind în tăria lui. Oh! Tăria Fiului lui Dumnezeu străluceşte în mijlocul nostru în seara aceasta, stând în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur în Personajul Lui înşeptit, aici ca un Judecător. Ca unul care a suferit şi a murit pentru noi, şi a luat Judecata Divină asupra Lui. Şi a călcat teascul, mânia lui Dumnezeu. Pentru păcătos El este o cascadă oribilă, suflet slab pe marea vieţii; şi pentru Biserică, un Salvator scump, ancorată în odihnă, şi ascultând la pârâul spumos aşa cum voi vă aşezaţi şi vă odihniţi, mulţumiţi perfect în Cristos. Ce timp! Strălucind peste noi cu razele Lui calde: „Nu te teme. Eu sunt Cel ce eram, Care este, şi va veni. Eu sunt Cel Atotputernic. Nu există nimic mai presus de Mine. Eu sunt şi Alfa şi Omega. Şi Eu îi voi da celui care este însetat din izvorul de apă vie.” Oh, ce promisiune şi ce aventură de dragoste este aceasta şi Mielul în mijlocul Cetăţii care nu are nevoie de lumină. Şi El este Soarele neprihănirii cu vindecarea în aripile Lui.

El este Crinul din Vale,

Steaua strălucitoare de dimineaţă.

El este cel mai frumos dintre zece mii pentru sufletul meu. (Da.)

În întristare El este a mea mângâiere, în necaz El este sprijinul meu,

El mi-a spus că-i pasă de mine, [oh...]

El este Crinul din Vale,

Steaua strălucitoare de Dimineaţă.

El este cel mai frumos dintre zece mii pentru sufletul meu.

131 Da, domnule. Oh, acea stea mare de dimineaţă, aşa cum vine afară şi străluceşte, ziua salutării vine, aruncându-se, zicând: „Ziua fixează să se rupă, soarele este aproape.” Şi El se trage pe sine afară în spatele tuturor celorlalte stele (oh, vai) cu vindecarea în aripile Lui.

Acum, înapoi la mesajul nostru, şi noi suntem în încheiere acum, ca să ne pregătim pentru mâine seară, deoarece mai este un sfert de oră până la nouă. Şi nu vrem să vă ţinem prea mult, doar aşa ca noi să putem fi aici.

132 În ordine. „Soarele neprihănirii cu vindecarea în aripile Lui…” Acum, Înfăţişarea Lui… El a fost un Judecător, un alt lucru să arate că El era acolo în ziua Domnului. Voi credeţi asta? [Adunarea răspunde: „Amin.”] El s-a dus acolo în ziua Domnului şi L-a văzut pe Domnul ca un Judecător, nici ca Preot, nici ca Împărat, ci ca un Judecător. El este un Judecător. Voi credeţi asta? [„Amin.”] Biblia spune că El este un Judecător. Şi

aici era El în totul îmbrăcat ca un Judecător, arătând ceea ce El a făcut, ceea ce El a fost pentru păcătos, ceea ce El a fost pentru creştini. Şi El stătea aici acum, cu glasul multor ape, şi înfăţişarea Lui a fost ca strălucirea soarelui în tăria lui.

133 Acum, rezultatele, versetul al 16-lea. „Şi…" Nu, scuzaţi-mă, este al 17-lea verset.

Şi când L-am văzut am căzut la picioarele Lui ca mort…

Vai! Profetul nu mai putea suporta să vadă o astfel de viziune. L-au lăsat - doar l-au lăsat puterile şi a căzut la picioarele Lui ca mort. Acum priviţi:

… şi El şi-a pus mâna Lui dreaptă peste mine, zicându-mi, Nu te teme; Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă:

Oh, vai. Nu doar un profet; ci Dumnezeu! „Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu sunt Prima descoperire, Ultima descoperire. Eu sunt Cel ce a fost, Eu sunt Cel ce este, Eu sunt Cel care va veni." Să vedem. „Eu sunt… Eu…"

Şi El şi-a pus mâna Lui dreaptă peste mine, zicându-mi, Nu te teme; Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă;

Eu sunt Cel care este viu, şi eram mort; şi, iată, Eu sunt viu în vecii vecilor,… [Chiar acum.]… [Şi apoi El a strigat]*… Amin; şi am cheile iadului şi… morţii.*

134 Nu fiţi speriaţi. De ce ne-am teme? De ce ar vrea Biserica căzută să ţină a Lui… Să se gândească la Cuvântul Lui? Să ne oprim aici doar pentru un minut, deoarece noi suntem în încheiere. De ce s-ar teme mereu această Biserică? Ce El a promis întotdeauna, nu a manifestat El aceea înaintea voastră? De ce să vă temeţi de o pedeapsă, sau de viitor? „Nu vă temeţi. Eu sunt Cel ce a fost, Cel ce este şi va veni. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu am cheile iadului şi a morţii chiar aici. De ce? Eu am biruit şi cucerit pe amândouă, iadul şi moartea. [Acele două sunt mormântul şi infernul, însăşi moartea, însăşi infernul,] pentru voi. Eu am biruit toată asta. Eu am biruit iadul, moartea, mormântul." Când El era pe Pământ, El doar…

135 Mulţi oameni au pornit să biruiască. Aţi ştiut voi aceea? Napoleon a pornit să biruiască lumea, şi el a făcut-o la vârsta de treizeci şi trei. La vârsta de şaptesprezece până la douăzeci şi cinci, Napoleon a fost un prohibiţionist. El nu a crezut în băutură, sau ceva. El s-a dus în Franţa. (El nu a fost un francez. El a venit de pe o insulă. El s-a dus de acolo ca să ajungă în Franţa, deoarece nu i-a plăcut de ea. Nu i-a plăcut Franţa.). Dar el a biruit. El a pornit şi a biruit Franţa. A luat pe acei francezi şi a biruit lumea. La vârsta de treizeci şi trei de ani, s-a aşezat şi a plâns, pentru că acolo nu era nimic altceva să biruiască. Şi el a murit un alcoolic, învins. El nici măcar nu s-a putut birui pe sine. Vedeţi? Şi apoi, a întâlnit a lui 'waterloo' (înfrângere - n.ed.) la Waterloo. El şi-a întâlnit sfârşitul lui la Waterloo. Eu am fost afară acolo, şi am văzut semnele antice vechi a relicvelor, şi lucruri afară acolo când noi am fost în ţară. Acum, noi am luat pe acel biruitor. El a început ca un bărbat tânăr, şi el a luat partea greşită ca să biruiască şi el a murit ruşinos!

136 Dar acolo a fost un alt Bărbat tânăr, care a venit în lume odată. El a murit la treizeci şi trei de ani, dar a biruit tot ce putea fi biruit. Când El era pe Pământ El a biruit patima, mândria, El a biruit boala. El a biruit diavolii. Când El a murit, El a biruit moartea. Când El a înviat, El a biruit iadul. El a păşit înăuntru şi a biruit tot ce a fost împotriva omenirii şi…?… vinul - teascul lui Dumnezeu şi l-a strivit şi a biruit moartea, iadul, mormântul, boala, formalităţile, orice altceva şi a biruit toată aceasta, a înviat în a treia zi, şi a biruit toate atmosferele de deasupra şi a tăiat acea înceţoşare dintre Dumnezeu şi om unind Cerul cu Pământul împreună! Glorie! Oh, Doamne! Pffiiiuuffff ! [Fratele Branham şuieră]

Acolo stătea El, Biruitorul puternic, în timp ce El a rupt perdeaua în două; acolo stă El. „Am şi cheile morţii şi ale iadului atârnând de partea Mea. Nu te teme." Şi-a pus mâna Lui dreaptă (puterea Lui) peste el şi l-a ridicat sus prin puterea mâinii Lui drepte. A zis: „Nu te teme. Eu sunt Cel care a fost şi Cel care este şi va veni. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Eu sunt Cel ce a trăit şi a murit şi este viu din nou în vecii vecilor. Amin!" Oh!

Iată! Priviţi Biruitorul puternic,

Iată! Priviţi-L în viziune clară,

Acolo stă El, Biruitorul puternic,

În timp ce El a rupt perdeaua în două.

137 Amin! A tăiat fiecare obstacol de la fiinţele umane, ca ei să poată fi uniţi ca în grădina Edenului. Nici un om… Poate asta o să vă sufoce, dar eu voi zice: Omul este omnipotent! Voi nu credeţi asta, dar el este. Un om predat pe deplin lui Dumnezeu este omnipotent! Nu a spus El în Marcu 11:22. „Orice lucruri care voi le ziceţi, şi nu vă îndoiţi în inima voastră, se va împlini. Voi puteţi avea ce aţi zis”?

Ce se întâmplă când doi omnipotenţi se întâlnesc!? Când Dumnezeu şi omul vin împreună prin omnipotenţă, ceva trebuie să se cutremure. Orice veţi spune prin acea putere creativă a omipotenţei lui Dumnezeu, ştiind că El a promis-o şi El a spus-o în Cuvântul Lui, aceasta creează o putere care iasă de acolo şi aduce lucrurile la împlinire! Lucrurile care nu sunt, le face ca şi cum ele sunt, deoarece Doi omnipotenţi s-au întâlnit. Acolo stă El! Oh, nu este El minunat? [“Amin”]

138 Să vedem dacă noi avem unele lucruri mai bune. Al 18-lea, acum al 19-lea. Ioan, ce s-a întâmplat? Când El a văzut înfăţişarea Lui, rezultatul, el a căzut la picioarele Lui. El nu a mai putut suporta. Viaţa lui umană a fost slăbită. El doar nu o putea face. El a fost un Biruitor. El deja a biruit.

Acum, El dădea o poruncă, şi apoi noi începem la sfârşitul capitolului. Versetul al 19-lea. Scrie lucrurile pe care tu le-ai văzut, şi lucrurile care sunt, şi lucrurile care vor fi de aici încolo;

Noi luăm versetul al 20-lea:

Taina celor şapte stele pe care tu le-ai văzut în mâna Mea dreaptă,… sunt şapte sfeşnice de aur. Cele şapte stele sunt şapte îngeri ai celor şapte Biserici: şi cele şapte sfeşnice pe care tu le-ai văzut sunt Cele Şapte Biserici.

139 Oh, îţi taie respiraţia, prietene. L-a văzut stând acolo în suprema - Dumnezeirea Lui supremă. El este Judecătorul, Preotul, Împăratul, Vulturul, Mielul, Leul, Alfa, Omega, Tatăl, Fiu, Duh Sfânt, Cel ce era, care este, şi va veni. A călcat teascul mâniei lui Dumnezeu şi i-a plăcut… totul, până ce Dumnezeu a zis la cruce, când El L-a înviat, El a spus: „S-a sfârşit.” I-a plăcut lui Dumnezeu până ce Duhul care L-a părăsit a venit înapoi în dimineaţa Paştelui, şi L-a înviat, şi L-a înălţat pentru justificarea noastră.

Acolo, Ioan a privit în sus şi L-a văzut stând acolo cu picioarele de alamă, ochii ca flăcări de foc alergând încolo şi încoace pe întreg pământul. Daniel L-a văzut cu şapte sute de ani înainte de aceea, în aceiaşi poziţie, în acelaşi fel, acelaşi Om, stând acolo în zilele antice, şi unul ca Fiul omului care s-a asociat cu El. Şi toată judecata i-a fost încredinţată Lui, stând pe tronul alb de judecată.

Văzând acele lucruri, ce fel de oameni s-ar cuveni să fim noi, prieteni? Dumnezeu să vă binecuvânteze, este rugăciunea mea. Vedeţi? Îl iubiţi? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Îl credeţi? V-aţi ancorat sufletul vostru în El?

140 Să ne plecăm capetele doar un moment. Doar liniştit şi uşurel, aşa cum noi urmează să cântăm încet. „Eu mi-am ancorat sufletul meu în cerul de odihnă.” „Eu niciodată nu voi mai auzi acele cascade şuşotind ca să-mi trimită sufletul departe, dar acesta îmi va vorbi cu pace dulce sufletului meu.” Încet, acum, cu reverenţă, fiecare…

Eu mi-am aruncat sufletul meu într-un cer de odihnă,

Să nu mai navighez pe mările sălbatice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul, adânc furtunos,

Dar în Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Eu mi-am aruncat sufletul meu într-un cer de odihnă,

Să nu mai navighez mările sălbatice;

Uraganul poate bântui peste sălbaticul, adânc furtunos,

Dar în Isus eu sunt asigurat pentru totdeauna.

Străluceşte peste mine (Lasă razele de slavă, Doamne),

Doamne, străluceşte peste mine,

Lasă ca lumina de la far să strălucească peste mine;

Oh, străluceşte peste mine, Doamne străluceşte peste mine,

(Să ne ridicăm mâinile noastre spre El.)

Lasă ca lumina de la far să strălucească peste mine;

Să fiu ca Isus (Da, Doamne), să fiu ca Isus,

Pe pământ eu tânjesc să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieţii de la pământ către slavă,

Eu cer numai un lucru: să fiu ca El.

[Fratele Branham începe să fredoneze.]

Oh, Salvator minunat,

Pe Pământ eu tânjesc să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieţii de la pământ către slavă,

141 V-ar place să aveţi viaţa Lui trăind în voi, reflectând Prezenţa Sa? Dacă vreţi şi nu o aveţi încă, vreţi să staţi pentru rugăciune? Acei care vor să fie amintiţi în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

De la ieslea Betleemului (Doar rămâneţi în picioare acum, doar rămâneţi.)

a venit un străin, (Voi veţi fi ca un străin pentru lume.)

Pe Pământ eu tânjesc să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieţii de la pământ către slavă,

Eu doar cer să fiu ca El.

Doar să fiu ca Isus, să fiu ca Isus, (Aceea este dorinţa mea.)

Pe pământ eu tânjesc doar să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieţii de la pământ către slavă,

Eu doar cer să fiu ca El.

[Fratele Branham începe să fredoneze.]

…umil, smerit şi umil…

142 Acum, Tată ceresc, stând în picioare, sunt mulţi care vor să Te primească. Ei sunt obosiţi de această alunecare în jos, neştiind unde să meargă, afară pe fluxul vieţii, şi ştiu că poate înainte de lumina soarelui inima va înceta să bată. Atunci marile cascade cad lângă ei, un suflet alunecat. Ei au fost ca şi cei singuri. Ei au fost ca lumea. Dar ei vor să fie ca Tine, acum, Doamne. Primeşte-i în Împărăţia Ta. Ei sunt ai Tăi, Tată, pentru că Tu cunoşti inimile lor şi intenţiile din inimile lor. Şi Tu aşa cum ai scris-o, şi ai spus-o cu propriile Tale buze: „Cel ce aude Cuvintele Mele şi va crede în Cel ce M-a trimis are Viaţă Eternă.” Tu de asemenea ai spus, Doamne: „Binecuvântat este cel ce citeşte, şi acel care aude cuvintele acestei profeţii şi ţine acele lucruri care sunt scrise acolo: căci timpul este aproape.” Ei îşi dau seama că timpul este aproape. Ei nu mai pot aluneca, Doamne. Au respins linia vieţii. Trage-i la Tine, Doamne. Fie ca ei să pornească din această seară reflectând Lumina lui Isus Cristos. Eu Ţi-i încredinţez, Tată Dumnezeule, în Numele lui Isus Cristos.

Fie ca ei umili să urmeze pe Domnul la botez aici în biserică, căutând Duhul Sfânt în viaţa lor, astfel ca ei să poată fi ca Isus pentru restul zilelor lor. Noi o cerem în Numele Lui.

Doar să fiu ca Isus, să fiu ca…

143 Unii din voi care şedeţi aproape, sau şedeţi aproape de acei oameni, care sunteţi creştini, întindeţi-vă şi ţineţi-vă de mâna lor, daţi mâna cu ei. Puneţi-vă mâna peste ei şi lăudaţi pe Dumnezeu pentru sufletul lor. Altarele noastre sunt toate pline sus cu copii şi cu alţi. Nu-i putem aduna sus aici...

… prin toată călătoria vieţii de pe pământ către slavă,

Eu doar cer să fiu ca El.

Străluceşte peste mine, Doamne, străluceşte peste mine,

Lasă ca lumina de la far să strălucească peste mine;

Oh, străluceşte peste mine, Doamne străluceşte peste mine,

Lasă ca lumina de la far să strălucească peste mine.

144 Vă simţiţi într-adevăr bine? Nu vă simţiţi bine? Nu sunteţi voi fericiţi că sunteţi un creştin? [Adunarea răspunde: „Amin."]

Daţi mâinile cu cineva care şade aproape de voi acum, în timp ce noi urmează să cântăm un imn: „Noi Vom Umbla În Lumină," ea este Lumina minunată, Lumina Domnului Isus Cristos fiind manifestată în trup.

Noi umblăm în lumină, într-o lumină atât de minunată,

Veniţi unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

Cântaţi, fiecare:

Noi umblăm în lumină, într-o lumină atât de minunată,

Veniţi unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

Veniţi toţi voi sfinţi ai luminii s-o proclamăm,

Isus, Lumina lumii;

Atunci clopotele Cerului vor suna,

Oh, Isus, Lumina lumii. (Ridicaţi-vă mâna acum.)

Noi umblăm în lumină, într-o lumină atât de minunată,

Veniţi unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

Noi vom continua să umblăm în această lumină,

Ea este o aşa lumină minunată,

Ea vine unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, El este Lumina lumii.

Noi umblăm în lumină, într-o lumină (Lumina Evangheliei) atât de minunată,

Veniţi unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

Înapoi la începutul de la Cincizecime, când Duhul Sfânt s-a pogorât peste Biserică, Mesajul a venit jos la Smirna. Acolo a stat Irineus, marele sfânt a lui Dumnezeu, vorbind în limbi, Puterea lui Dumnezeu înviind morţii, vindecând bolnavii. El umbla în lumină. După el a venit Columba, marele sfânt puternic a lui Dumnezeu, mulţi din ceilalţi sfinţi măreţi au luat Mesajul de jos, umblând în lumină. Lumina Evangheliei, aceiaşi lumină care a strălucit în ziua Cincizecimii, Cristos, stând în mijlocul poporului Său, cele Şapte sfeşnice de aur reflectând strălucirea Lui ca soarele în mijlocul fierbinţelii lui.

Iată-ne şi în anul 1961.

Noi umblăm în lumină, într-o lumină atât de minunată,

Ea vine unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Oh, străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

145 Să ne ridicăm:

Noi continuăm să umblăm în această lumină, ea este o lumină minunată,

Ea vine unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

Îl iubiţi ?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit mai întâi;

Şi a câştigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

146 Niciodată să nu vă mai întoarceţi la lucrurile lumii, eu sunt mort pentru lume şi lumea este moartă pentru mine. Eu doar umblu în Cristos, călăuzit de Duhul Sfânt. Eu Îl iubesc, deoarece El m-a iubit şi a strălucit cu binecuvântările Lui peste mine, dându-mi mâna dreaptă de părtăşie în Împărăţia Lui. Acum, noi suntem fii şi fiice ai lui Dumnezeu şi nu s-a arătat încă cum vom fi la sfârşit. Dar ştim că vom avea un trup ca propriul Lui trup glorificat, căci Îl vom vedea aşa cum El este.

Atunci, noi vom umbla în lumină, o lumină minunată,

Aceea vine unde picurii de rouă ai milei strălucesc;

Străluceşte în jurul nostru prin zi şi noapte,

Isus, Lumina lumii.

147 Îl iubiţi? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Voi ştiţi, după ce Mesajul a fost tăietor şi cum a fost, mi-ar place să aud oamenii pătrunzând în imnuri şi să meargă în închinare, cântând în Duhul. Nu există nimic mai drag decât cântările vechi bune. Este corect. Eu iubesc cântările vechi penticostale, de modă veche; nu acele voci încordate care îi ţine până ce ei ţipă şi se întorc albaştrii la faţă până nu mai ştiu ce cântă. Îmi place ca cineva, care poate, n-ar ştii multe, dar totuşi să aibă aceea binecuvântare penticostală. Cântând despre asta... oh, cât, cât de glorioase sunt acele cântece dulci ale Crucii. Oh, Domnul meu.

148 Cântecul nostru de eliberare:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării şi al necazului;

El bucurie şi mângâiere îţi va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Mâine seară la ora şapte, la şapte fix, începerea slujbei.

În Numele lui Isus vă aplecaţi,

Căzând prosternaţi la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer noi Îl vom încorona,

Când călătoria noastră s-a sfârşit.

Haideţi să-l cântăm cu toţii acum:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării şi al necazului;

El bucurie şi mângâiere îţi va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Nume preţios, oh ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume preţios, oh ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

149 Acum, noi am terminat în seara aceasta… Doar m-aţi întrebat dacă vor fi servicii dimineaţa? Nu, nu mâine. Luaţi o bună odihnă mâine. Poate mâine seară eu nu voi fi în stare să iau acel mesaj, aşa că eu îl voi lua ziua următoare. De fiecare dată când nu pot izbuti să aduc mesajul complet, eu îl aduc ziua următoare. Iar noi am stabilit deja aceasta. Eu cred că voi sunteţi gata pentru Epocile Bisericilor. Nu sunteţi gata? [Adunarea răspunde: „Amin.”] În ordine.

Acum să ne aplecăm capetele noastre în timp ce cântăm încet:

La Numele lui Isus vă aplecaţi, (Fiecare limbă îl va mărturisi.)

Căzând prosternaţi la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer noi Îl vom încorona,

Când călătoria noastră s-a sfârşit.

Nume preţios, oh ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume preţios, oh ce dulce! Cât de dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7